

பாண்டியன் இன்ஷ்யூரன்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்

(இந்தியாவின் உதாரிதம் 1933)

தலைமை ஆபீஸ்: மதுரை

சிறந்த சேவை செய்து வருகிறது.

நெருப்பு, மோட்டார், வீபத்து

முதலிய

சகலவித இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டங்கள்.

மொத்த ஆயத்திகள் ரூ. 59,80,000

கிளைகள்:

பம்பாய், அகமதாபாத்,
கல்கத்தா, ராவல்பிண்டி.

பிரதம ஏஜென்டுகள்:

எ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்

மதுரை etc.

ஸாரிடோன்

சகல விதமான வலிகளையும்
10 நிமிஷங்களில் நிறுத்துகிறது

இப்பொழுது பூராவும்
வெண்மையானது
—ஜாஸ்தி அழுக்குப்படியும்
இடங்கள் உள்பட

ஒவ்வொரு உ.அ. பிறகு நீக்கியும் மிதவாறும் பாக்கக் கூடாது—
அந்த பாக்கிலே சோப்பாக சோப்பைத் தேய்த்து, தண்ணீர்
தவிர்த்து அடித்துத் துறையாய்தான் அதிகமாகச் செட்டுப்போடக்
கூடியவை.

உங்கள் முன்கூட்டி அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறைப்படி அடித்துத்
துறையாய்தலுமேற்படுகின்ற தாத்தை விடக் கூடுதல்.

அங்கீகரிக்கப்பட்ட சோப்பின் ஏராளமான காரணம் இவர்களுடைய துறைய
தவிர்த்த துறையிலேயே புகுத்திக் காக்க, மீதமு அளவிடத்தக்க செய்
தாம், துறையிலே துறையாய்வுகளும், வெண்மையாகவு மாகிறது...
அத்துடன் உங்கள் ஆடைகளுக்கு, இவ் வத்தியான சோப்பைப்
பயன்படுத்தினாலுமேயே இவ் வோவான தோலையையேயேய்த்
தீர்த்து துறையாய்வு ஏற்படுகிறது. அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறைக்குக்
கூட, அமைதிச் சாயங்களுக்கும் ருணமளிப்பதோடு, உங்கள் கை
விட மீதுதவிரவும், மழைமழையாகவும் கைத்துக் கொடுத்துகிறது.

இது
ஸன் லைட் முறைப்படி
அடித்துச் செய்தது!

**ஸன் லைட்
சோப்**

மலர் 5

தமிழ்நாடு சாகலிய அகடமி வெளியு
தமிழ்நாடு சாகலிய அகடமி

—பாரதிபுரம் | இதழ் 45

என்ன சேதி?

சொம்ப சரி!

தென்னா சர்க்காரின் உணவு இலாகா
திலும் உதவதற்காக வேலை செய்கிறது
அப்பதைப் பார்க்க மிகவும் சந்தோஷமா
யிருக்கிறது. ஒரு மணங்கு வெள்ளைக்கு
ஒரு ரூபாய் வீதம் (அதாவது, கைத்துக்கு
ஒன்றரை ரூபாய் வீதம்) சர்க்காரால்
கொடுக்கப்படும் போனால் சிவாபித்த
வட்டுத்தானா, கன்ன மார்க்கெட் முத
லாளிகளும் உண்டா என்ற பிரச்சினை
யுள்ள "கல்வி" இதழில் கெப்பி
யிருக்கிற மால்லா? அந்த இதழ் தென்னா
யில் வெளிவராத அன்றைய தினமே
தென்னா சர்க்காரின் உணவு இலாகா
தில் அறிக்கை வெளியிட்டது. அதில் விவர
மாகக் கொடுக்கப்படும் என்ற விவரமாகக்
கூறி, கைவழியில் முதலாளிகள் தங்களுக்கு
தும் அதிக விலை கொடுக்கு மென்று
சாத்திரமாக வேண்டாம் என்று தெரி
யிடுகிறார்கள். விவரமாகக் மேற்
படி. போனால் தொகையைப் பெற்
றுக் கொள்வதற்கு என்ன செய்ய வேண்
டும் என்பதையும் விவரமாகக் சொல்லி
யிருக்கிறார்கள். சொம்ப சரி; பத்திரிகை
யில் ஒரு விஷயத்தை எழுதினும், அது
பன்னிரண்டு மணி நேரத்துக்குப் பின்
பட்டது என்பது மிகவும் அபூர்வமான
காரியம். தென்னா சர்க்காரின் உணவு
இலாகா இவ்வளவு கிரிப்பிட்ட கிரிப்
பதைப் பெரிதும் பாராட்டுகிறோம்.

அடி சக்கை!

தென்னா மாகாணத்துக்கு முதலமை
ய்தரால் வாய்க்கக் கொடுப்பதில் பிரதம
மந்திரி பிரகாசம் கொஞ்சமும் பிள்
வாய்க்குமளவில் வென்று கங்கைக் கட்டிக்

கொண்டிருக்கிறார். மொத்தம் எவ்வ
மாகாணத்திற்குப் பதினாறு பார்லி
மெண்டரி காரியத்திலிருந்து என்று தெரியப்
படுத்தியிருக்கிறார். ரூ. 000 சம்பளத்தில்
ஒரு ரூபாய் பார்லிமெண்டரி சேவையிலிருந்து
தவிர, தமக்குமே இரண்டு பார்லி
மெண்டரி காரியத்திலிருந்து அபர்த்திக்
கொண்டிருக்கிறார். எது எப்படியானாலும்
பார்லிமெண்டரி காரியத்திலிருந்து விடு
வதில் தென்னா மாகாணம் மற்ற
மாகாணங்களைச் சொம்பவும் முத்திக்
கொண்டு விட்டது! பதினாறு பார்லி
மெண்டரி காரியத்திலிருந்து பதி
னாறு உதவி காரியத்திலிருந்து ஏற்
படுத்தியது பற்றி அடுத்தார் போல்
யோசனை சொல்வது கனம். மொத்தம்
100 சம்பளம் எம். எம். ஏ.க் காரி
இதன்காரியம் 30 பேருக்கு உத்தி
யோகம் கொடுத்திருக்கிறது. இன்னும்
30 பேருக்கு ஏதாவது உத்தியோகம்
போட்டுக் கொடுத்து விட்டால் அப்பறம்
எவ்வ பதிய மந்திரி சபையை மாகாணம்
அகலக்க முடியாது. உத்தியோகம்,
சம்பளம் சம்பந்தப்பட்ட வகையில்
தென்னா மாகாணத்தை மற்ற மாகா
ணங்கள் எட்டிப் பிடிக்கவும் முடியாது.

கதைப் போட்டி

விழங்கும் போல இந்த வகுப்பத்திலும்
"கல்வி" ஒரு கதைப் போட்டி நடத்தத்
தீர்மானித்திருக்கிறோம் என்பதை எழுத்
தாளர் வேர்களுக்கு மலிப் பெட்ட
கேசியித்துக் கொள்ளினோம். போட்டி
விதிகள் வேறொரு பக்கத்தில் வெளியாகி
யிருக்கின்றன. செட்டம்பர் 31-க்குள்ளே
கதைகள் அனுப்பப்பட வேண்டும். இந்தத்
தடவை முடிவுத் தேதி ஒத்திப் போடப்
பட மாட்டாது. பஞ்சாயத்தாளின்
பெயர்கள் பின்னால் தெரிவிக்கப்படும்.

சென்ற இதழில் வெளியான கைவழித் துணுக்குக்குப் பின் பெத்தவர்;
ஆர். சேதாசாமி, 38, 'தி' தெரு. அகலர், பெங்களூர்.

குழப்ப வேண்டாம்

1938-9-10-ல் மகா கனம் பொருள் திய தமது மூன்றாம் வருப்பு சயில் பிரயாணி இதுக்கொரு. அவர் சொல்ப அங்குடசாதி! அவருக்கு என்ன வெல் லாமோ எதிர்பாராத பெருமைகள் எங் கிருந்தோ வந்து சேர்ந்திருக்க. என்ன வென்றாமோ அபாரமான பொதுப்புக் கள் அவர் தனியே வந்துவிட்டிருக்கின்றன.

சயில் இவ் ஸ்டேஷன்களிலே தமது மூன்றாம் கிரைம் 'பாஸ்ட்' அவர்கள் டிக்கட் வாங்குவதற்குள்ளே அவரு டைய வாய்ப் பிரயாணி தனக்கு வந்து விடுகிறது. பிறகு, பிரைட் பார்த்துக் குள் புதுவதற்குள்ளே பஞ்சாய் பிரயா னியும் வாய் விடுகிறது. சயிலுக்குள்ளே பிரைவெப்பதற்கு அவர் படுகிற பாகு ஆண்டவனுக்கே தெரியும். பிரயாணம் செய்வதற்கு அவர் படுகிற பாகு அந்த ஆண்டவனுக்குக் கூடத் தெரியாது!

இப்படி வெள்ளம் தமது மூன்றாம் வருப்புப் பிரயாணி அதும்கொண்டு பட்டு சயிலே கம்பெனிகளுக்குப் பிழைநி தராததைக் கொடுத்திருக்கிறது.

அதிலும், சொல்புதல் ஆயிரத்தது மூன்று ஒன்றுக்கு ஆறு டிக்கட் சயில் பிரைவெப்பதற்கு அந்த உபத்ததைக் கொடுத்து வருகிறது.

என்ன, தம்பி முடியவில்லையா! தல் லது; சில புள்ளி விவரங்களைக் கேளுங் கள். தென்னிந்தியாவில் சில முக்கிய மான சயிலே ஸ்டேஷன்களில் சந்த ருத்து வருவதற்குள்ளே பிரயாணி களின் தொகை எவ்வளவு அதிகரித் திருக்கிறது, அவர்களால் சயில் வருவா னம் எவ்வளவு உயர்த்திவிட்டிருக்கிறது என் பதைக் கொஞ்சம் கவனியுங்கள்.

இவ்விதம் பிரயாணிகளின் தொகையும் வருமானமும் அதிகரித்திருக்கிற தன்மையா? அதற்குத் தகுந்தாற்பா வண்டிகள் அடிகமாக விட்டாகவா என்று கேட்டால், அதுதான் இவ்வி வண்டிகளின் தொகை குறைந்திரு கிறது.

1938-ம் விட்ட வண்டிகள் வி 1944-ம் 100-க்கு 43 வண்டி விந குறைந்து விட்டிருக்கின்றன!

எனவே, பிரயாணிகளின் பெருக்க ளையும் வண்டிகளின் குறைவையும் சேர்த்துக் கவனவிட்டுப் பார்த்தால் ஒரு பிரயாணியின் இட வசதியை நாடி பிரயாணிகள் பகிர்ந்து கொண்டு பி யானம் செய்திருக்கின்றன!

ஒவ்வொரு 'ஸ்டாட் போடிக்' சயி லுண்டியும் ஒன்றுக்கு ஆறு மடங் கிதம் சயில் கம்பெனிகளுக்கு அதிக வருமானத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது!

இப்படியாக எதும்கொண்டு புதியபடி ஆ கிற ஒட்டை உடைகள் வண்டிகளில் ஒருவர் தன் மேல் ஒருவரும் ஒருவ ர்களிடையே ஒருவரும்கொண்டு கூட்டிவந்து ஒதுக்கத்தின்மீல் பிரயாணி போதும் தனியே பிரயாணம் செய் சயிலே கம்பெனிகளுக்கு வாய்ப் ச பாதித்துக் கொடுத்தா, கொடுத்த கொடுக்கப் போகிற மூக்கும் வருப்புப் பிரயாணிகளின் தனியே இப்போது இன்னொரு பெரிய பாதம் கமரும்போது தோன்றுகிறது.

பன்னிரண்டு ரூபாய் மாதச் சம்பள னுக்காக அடிவயிற்றை இதுக்கெக் க டிக்கொண்டு தெற்றி யயாவது நித னில் வீழப் பாடுபடும் காங்கிக் கூ ள்என்ன, பதினெட்டு ரூபாய் மாதச் சம்பளத்துக்காகப் பால் இரவு எந்த பாதமம் ஸ்டேஷனில் போய் பழ டித்தல் பாகுபட்டு உறைக்குப் பாய்விட்டேனென் எக்வ. இவர்களு டென்றால் கொஞ்சம் சம்பளம் கூட்டி கொடுக்காமல் சான்றுப்பு கொடுத் தற்கு மூன்றாம் வருப்புப் பிரயாண இப்போது உபயோகப்படுகிறது!

அதாவது மேற்படி ஏதாவது தொழ னாளிகளுக்குச் சம்பளம் உயர்த்த முடியாது என்று மறுப்பதற்கு மூன்றாம் வருப்புப் பாஸ்டிக் தனியே பழ கையப் போடப் பார்த்திருக்கிறீர்கள்!

ஸ்டேஷன்கள் பிரயாணிகள் வருமானம் 1938 1944 1938 1944

	மீட்டர்	மீட்டர்	மீட்டர்	மீட்டர்
1. பெய்ரத்தி	8	10	4.5	5.77
2. சேலம்	1.5	4.5	1	2.5
3. மோடு	3.5	8.5	2.5	8
4. தருவா	17	31	9	20

ரயில்களைத் தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளத்தை உயர்த்தித் தரும் பிரயாணி களின் கட்டண விதித்ததை உயர்த்த வேண்டியதா யிருக்குமாம்!

இப்படி ரயில்களைப் போக்கு முதலாளிகளும் ரயில்களை ஏஜென்டுகளும் இத்திய களையெல்லாகும் சொல்லிப் பவமுறுத்துகிறார்கள்!

ஆனால் சொந்த இத்துவருவு களையாக தமது உணம் பாண்டுகள் அவர்கள் ரயில்களில் தாமின் ஒரு பங்கு இடத்தில் உட்கார்த்து நில்லுதல் ஆறு மடங்கு அதிக வருவாய்ததை ரயில்களைக் கம்பெனிக்குக் கொடுத்திருக்கிறோரா? அந்தப் பணமெல்லாம் எங்கே போயிற்று! அந்தக்காக ரயில்களை கட்டணம் குறைக்கப் பட்டதா? அல்லது பாண்டுகளுக்கு அதிகமானகட்டம் ஏற்படுத்தப் பட்டதா? பிரயாணிகளை இவ்வளவு சாப்பாடுவது போடப்பட்டதா? அந்தப் பணமெல்லாம் என்ன ஆயிற்று? எந்த முதலியின் ஸ்தித்திக்குப் பாயிற்று?

இப்போது ஏதாந்த தொழிலாளியின் சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்றும், பிரயாணிக் கட்டணத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று ஏன் சொல்கிறார்கள்?

ஏதாந்த தொழிலாளர் சம்பளத்தை உயர்த்தாமலுக்கும் ரயில்களை போட்டார்களே அந்தக்குக் காரணமாக மூன்றாம் வகுப்புப் பிரயாணிகளை ஒரு பொதுஜனங்களுக்கும் சில சமயம் சேர்த்துக் கொள்கிறார்கள். அப்போதும் பஞ்சாத்தகமும் குறிப்பிட்டு வைக்கிறார்கள். எல்லாவற்றையும் சேர்த்துக் குழப்பி, "ஐயாயிரம்! ரயில்களைத் தொழிலாளர் வேலை திறத்தம் செய்யலாம்! செய்யலாம் மகா பாநக மல்லமா!" என்று கண்ணீர் டுக்கிறார்கள்.

"முதலியே! முதலியே! ஏன் கண்ணீர் விடுகிறாய்?" என்று தனிக் காரியிலே தின்ற மூயல் குட்டி வேட்டது.

"அந்த ஏன் கேட்கிறது? உலகத்திலேயும் என் மூயல்கள் எல்லாம் பஞ்சாத்தினாலும் படுவிலாலும் படும் கஷ்டத்தை தரித்ததாம் எனக்கு தென்க உடைத்துப் போகிறது. கண்ணீரை அடக்கி அடக்கிப் பார்த்தாலும் அடங்காமல் குடி குடி வேண்டுமெனியே வந்து விடுகிறது!" என்று காரியிலே தனியும் தண்ணீரிலே ஸாறுமா விருத்த முதலி சொல்லிற்று.

மூயல் குட்டி முதலியைப் பரிதாபம் கொண்டு அந்தக்குத் தேதாதக் கூறு வந்ததாக அருகில் சொந்தது.

அவ்வளவுதான்! மூயல் குட்டி முதலி ஸ்தித்திக்குள்ளே சொந்தது; முதலியும் தண்ணீருக்குள்ளே சொந்தது.

மேய்தப்படி முதலியின் கருணையால் போனவே இத்தியம் பொது பக்கவிடமும் மூன்றாம் வகுப்பு ரயில் பிரயாணிகளிடமும் ரயில்களை முதலாளிகளுக்குத் திரைந்து அபாஜமான கருணை திறத்திருக்கிறது. அதைக் கருணையானது கண்ணீராக மாற்றிப் பத்திரிகைகளில் பத்தி பத்தியாகப் பெருகி ஓடுகிறது.

"இந்தப் பஞ்ச காலத்தில் ரயில் வேலை திறத்தம் செய்யலாம்! பொது ஜனங்கள் எல்லாவது கஷ்டப் படுவார்கள்!" என்று குடும் குடமாகக் கண்ணீர் டுக்கிறார்கள்.

"ரயில்களைத் தொழிலாளரின் சம்பளத்தை உயர்த்தித் தரும் பிரயாணிகளின் அறிக்கை கட்டணம் வகுக்க வேண்டி விடக்கூடும்!" என்று மிக்க பரிதாபம் படுகிறார்கள்.

இத்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய முதலாளிகளான ரயில்களை போட்டாரும், ரயில்களை ஏஜென்டுகளும் இத்தகைய முதலிக் கண்ணீர்ப் பிரசாரத்தைச் செய்யவில்லை ஆர்ஜியம் அடிகம் இவ்வேதாம். ஏதிர்பார்க்கக் கூடியதுதான்.

ஆனால் எது ஆர்ஜியமான விஷயம் என மூல், தொழிலாளியின் தண்டங்கள் என்று சொல்லிக் கொடுத்தார்கள், தொழிலாளருக்கு அனுகூலமாகப் பேசுவதுபோல் பேசி அவர்களுடைய ஸ்த உறதிகையக் குறித்தப் பிரமை உண்டு பண்ணுகிறே யாகும்.

"ரயில்கள் ரயில்கள்!" என்று நேயர்கள் கேள்வப்பட்டிருப்பார்கள். அல்லது, மகா விஜயை காணாதுக்கு தம் ஓட்டச் சாரதி தேவையா யிருத்தது. "அஜ்னானுக்குத் தெருணன் சாரதியைச் செய்யலாம். எவக்கும் அப்படி ஒரு தம்ம சாரதி இருந்தால் அவ்வளவு என் போர்த்த திறமையைக் காட்டலாம்!" என்று கண்ணீர் துரிதோ தவிரிடம் கூறினும். அவன் பேர்துரிதோதான். தம் ஓட்டும் வித்தையில் இவ் தேர்த்த சகலம் மகா ஜனங்களுக்கும் சாரதியைச் செய்யும்படி கேட்டுக் கொண்டான். துரிதோதான் சொல்லித் தட்ட முடியாமல் சகலமும் எம்மதித்தாம்.

கண்ணீர் தம் ஓட்டும் வித்தையில் தேர்த்தவந்தான். ஆனால் அவன் கையில் சட்டை இருந்தது போல் அனுகூலமாக தாமின் சலியல் இருத்

பாவிக்கட்டுமேறக்கு மாதச் சம்பவம்
படுகெட்டு குடியாதாம்.....

தது. சாரதி பீடத்தில் உட்கார்ந்த படியே அவன் அடிக்கடி கண்ணைப் பார்த்தது. "அஃஜா-னரீனயாவது, நீ ஜூரிக்ஷராவது? அஃஜா-னன் எப்போய் பட்ட நீரன்? எப்போய் பட்ட நீர் ஸாஸி? பிழ்மரும் துரோணரும் செய்ய முடியாத காரியத்தை நீயே செய்து விடப் போகிறாய்?" என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். இதனால் அவன் ஹுக்கு மனே ஹதர்யம் குறைந்து வந்தது. கடைசியில் தோல்வி யடைந்து இறந்தான் என்பது பரதக் கதை.

அம்மாதிரி சல்லிய சாரத்தியம் செய்யும் அருமையான சிறைக்கள் சைர் சயில்வேத் தொழிலாளர்களோடுக் கிடைத்திருக்கிறார்கள். சயில்வேத் தொழிலாளரிடம் பரிபூரண அபிமானம் கொண்ட இந்த மகாஜாபாய்கள் மாதிரி மாற்றித் தொழிலாளர்களுக்கு உபதோசம் செய்யப் புறப்பட்டிருக்கிறார்கள். "அவசரப் படாதீர்கள். பொதுமையாகக் கடைப் பிடியுங்கள்!" என்று ஒருவர் உபதேசிக்கிறார்.

"பஞ்சம் வரப் போகிறது; ஆகையால் இப்போது வேலை நிறுத்தம் செய்யாதீர்கள்!" என்று இன்னொருவர் வேண்டுகிறார்.

"தேவ சர்க்கார் ஏற்படப் போகிறது; இந்தச் சமயத்தில் வேலை நிறுத்தம் செய்யலாமா?" என்று மற்ருருவர் கேட்கிறார்.

"போதுமான அபிமானத்தை இழந்துவிடுவீர்கள்! ஜாக்கிரதை!" என்று வேருருவர் எச்சரிக்கிறார்.

"அஃஜா-னா-னா நியமிக்கச் சம்பந்தப்பட்ட மிஸ்டர் பெந்தாம் யாரிடமோ சொல்வதாக எந்தப் பத்திரிகையோ வேளியாகி விருக்கிறதாகத் தெரிகிறபடியால் வேலை நிறுத்தம் செய்யாதீர்கள்!" என்று கேட்டுக் கொள்கிறார் இன்னொருவர்.

இப்படிச் சல்லிய சாரத்தியம் செய்யும் மகாஜாபாய்களிடம் சை மாஜி தொழிலாளர் தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். மத்திரி பகலிக்கு வந்ததும் சட்டிரி புட்டென்று தங்கள் சம்பளத்தை இரண்டு மடங்கு ஆக்கிக் கொண்டவர்களும் இருக்கிறார்கள்.

இப்படியாக இரு பக்கத்திலிருந்தும் செய்யப் படுகும் பிரசாரத்தினால், — மத்திரிகள் ஒரு பக்கத்தில் செய்யும் முக்கக் கண்ணிர்ப் பிரசாரத்தினாலும் தங்கள் பர்கள் மற்ருரு பக்கத்தில் செய்யும் அநுதாபப் பிரசாரத்தினாலும், — பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டு முக்கியமான பிரச்சினை இன்ன தென்பது மறைத்து போய் விடுவதைக் காண்கிறோம்.

சரி; அந்த முக்கியமான பிரச்சினை தான் என்ன?

சயில்வே வேலை நிறுத்தம் தவறாக இருக்கா என்பதன்று.

சயில்வே வேலை நிறுத்தத்தினால் தோ மக்களுக்குக் கூட்டம் ஏற்படுமா இக்காலம் என்பதன்று.

சயில்வே வேலை நிறுத்தத்தினால் தோ மக்களுக்கும் தோத் தின் போது ழாழ்வுக்கும் ஏத்தனியோ கூட்டங்கள் ஏற்படும் என்பதில் யாதொரு சந்தேகமும் இல்லை.

இரத்த ஓட்டம் நிவரென்று நின்று போனால் அன்றும் தோத்துக்கு எவ்வளவு கூட்டம் ஏற்படுமோ, அவ்வளவு கூட்டம் சயில் ஓட்டம் நின்றுத் தோத்துக்கு ஏற்படும்.

எனவே, சயில் வேலை நிறுத்தம் ஏற்படாமல் தடுக்கப் பெரு முயற்சி செய்ய வேண்டியதுதான்.

ஆனால் அந்த முயற்சியை எந்த முயற்சியில் செய்வது?

ரவிக்ஷேப் போர்ட்டையும் இந்தியா கன்சர்மென்டட்டையும் வற்புறுத்தி ரவிக்ஷேப் தொழிலாளருக்கு தனி அறங்கூறம் படி கொடுக்கச் செய்வது முறையா?

தொழிலாளருக்குப் பொதுமை உபதோகம் செய்து அவர்களுடைய கைச் சதையைக் குறைத்துக் கட்டுப்பாட்டைக் குறைப்பது முறையா?

எந்த ரகந தியாயமானது? தம்மையானது? நேச தன்மைக்காகப் பொதுஜன தன்மைக்கும் உகந்தது?

இதைப் பற்றி முடிவு செய்வதற்கு முயற்சுக, ரவிக்ஷேப் தொழிலாளர்களைக் கொடுக்க தியாயமாவது, இக்கியா என்பதை முதலில் தீர்மானித்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுதான் என்னை பற்றி ரவிக்ஷேப்பைப் பிரச்சினா.

ரவிக்ஷேப் தொழிலாளர் என்ன கோருகிறார்கள்?

1. சம்பளம் அதிகம் கோருகிறார்கள்: குறைந்த பட்சமாக மாதம் ரூ. 35 வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள்.

2. இப்போது வேலைகள் உட்களங்கள் பாதாளம் வேலைகள் விட்டு தீக்கக் கூடாது என்று கோருகிறார்கள்.

3. கன்சர்மென்டட்டை வுக்கு இரு தடவை தியமித்த சால் கார்ட்டு சிபார்சிப்படி அவைகள் கேட்டிடுக்கிறார்கள்.

4. வுக்குமாதச் சம்பளம் போனால் வேண்டுமென்று கோருகிறார்கள்.

இதெல்லாம் தியாயமான கோரிக்கைகளா? உட்களங்களும் தம்மையும் உட்கள கோண்ட முடியாது.

ஆனால் ரவிக்ஷேப் தொழிலாளர்கள் மேற்படி கோரிக்கைகளை உட்கள அப்படியே முடிவுக் கொண்டுதான் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேற்படி கோரிக்கைகளைத் தியாய தியமிக்கிற பரிசைத் தரவும் சிபார்சி கோரக் ஒரு தீர்மானம் (அர்ஜண்டோ) தியமிக்கச் செய்துக் கொடுக்கிறேன்.

இதைவிட தியாயமான கோரிக்கை வேண்டுமென்று இருக்க முடியாது.

இந்த தியாயமான கோரிக்கையைத் தான் ரவிக்ஷேப் போர்ட் ரவிக்ஷேப் கன்சர்மென்டட்டையும் இன்னும் மறுத்துக் கொண்டுக்கொள்கிறது. அப்படி மறுப்பதோடு கூடப் பொது ஜனம், பஞ்சம், ருண்டும் வுக்குப் பாதாளம் முதலியவர்களைச் சந்தித்து இவ்வளவு உண்மையான பிரச்சினையைக் குழியி விடவும் பார்க்கிறார்கள்.

எவ் இப்படிச் சான்றுகளை என்று யோசிக்கும்போது, இதில் உதோ மஞ்சா

மான உட்கள தாடகம் இருக்கிறதோ என்று கூடச் சந்தேகிக்கத் தோன்றுகிறது.

ரவிக்ஷேப் தொழிலாளர்கள் தற் போது இத் தாட்கையே மிகவும் கட்டுப்பாடு வாய்த்தவர்களாக இருக்கிறார்கள் அல்லவா? எப்படியாவது அவர்களை வேலை திறக்கச் செய்வம் படி துண்டி விட்டு, மீறது அதை உடைத்து, ரவிக்ஷேப் தொழிலாளர்கள் கட்டுப்பாட்டை, குறைவாகக் குறைத்து விடுவதற்காகவே இப்படி விலை மிக வாதம் மிகுக்கிறார்கள் என்று கூடத் தோன்றுகிறது.

ரவிக்ஷேப் போர்ட்டின் மிகுந்ததின் தோகும் எவ்வளவு மிகுந்ததா? இம் அவர்கள் விடத்தும் விலைகள் பொது ஜனங்கள் விழுந்துவிடக் கூடாது.

ரவிக்ஷேப் தொழிலாளர்களையும் பொதுஜனங்களையும் பிரித்துப் பிரிப்பினால் உட்கள பண்ணும் முயற்சி அபத்தமானது; அபத்தமானது.

ரவிக்ஷேப் தொழிலாளர் ஏதக் குறைவம் பற்றி எட்டம் போ; அவர்க

..... ஆனால் கிரிக்கெட்டைப் போலவே உட்கள அபத்தமடையதற்கும் அடக்கி இருக்கிறது!

எட்டேழு

10-10-15.

“...and the people of the world are not yet ready to accept the fact that the world is not a flat surface, but a sphere.”

[illegible][illegible]

இந்த அடிப்படையில் தங்களுடைய அமைதி
நிலைமையை அங்கீகரிக்கக் கூடியதாக இரண்டு நேரத்தை
உத்தரவிடக்கூடியதற்கான உரிமை உடனடியாக
தங்களுக்குண்டு. எவ்வளவு ஆகவே தடையை
இப்போதுதான் கட்டிப் போன ஏழியை இதை
இப்போது.

എന്നാൽ (1) മുൻപ്രകാരമല്ല.

மாணவர்களின் இப்போதைய சந்தர்ப்பம் எல்லாபெருமையாக, ரேயன்ஸ் இம் யாத்திரிப் புகாரைக் கொட்டித் தரும்படியான ஒருதரையாக அமைந்துள்ளது. சந்தர்ப்பம் மிகுந்திருக்கிறது. ரேயன்ஸைக் கையாண்டு தப்பிப் போட்டும் கடத்தல் ஏற்படலாம்! அப்படி அந்தத் தாண்டவம் சட்டசபைப் பிரதிநிதிகள் தெரிவிப்பதற்குப் பரிசீலனை பெறலாம்.

—အစီရိခတ်]

பெரிய சாலை வழி செல்லும்படி அமைக்கவில்லை.

ஹைதர் அலி சங்கீத
கலா பாலை நீதிநாக

மேலும், அந்த அளவுக்கு, அந்த அளவுக்கு, அந்த அளவுக்கு.

ജി. സി. എസ്. കോളേജ്, കോട്ടയം

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டத்தில்
தலைவர் தலைமையில்

தேவராய நகர்

தமிழக சீமந்த சிஷ்

21-6-46 தங்கட் டிதலா

மே 31 6-30 மணிக்கு (த)

★

0 1 2 3 4 5 6 7 8 9

பு. செ. அரங்கம் - (தேவன்)

சுயமாத் து. 105. அருள் - நினைவுகூர்தல்

ဘေးကင်းစွာ နေထိုင်ရန် အရေးကြီးပါသည်။

செந்திர பாரதிதேவன் - அடம்

✱

உத்பாதகம் : ௭, 25, 10, 5

海王星的发现是科学史上的一件大事。1781年，英国天文学家赫歇尔在偶然的机会下，发现了一颗新的行星，这颗行星就是海王星。它的发现是科学史上的一件大事。

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 886 887 888 889 890 891 892 893 894 895 896 897 898 899 900 901 902 903 904 905 906 907 908 909 910 911 912 913 914 915 916 917 918 919 920 921 922 923 924 925 926 927 928 929 930 931 932 933 934 935 936 937 938 939 940 941 942 943 944 945 946 947 948 949 950 951 952 953 954 955 956 957 958 959 960 961 962 963 964 965 966 967 968 969 970 971 972 973 974 975 976 977 978 979 980 981 982 983 984 985 986 987 988 989 990 991 992 993 994 995 996 997 998 999 1000 1001 1002 1003 1004 1005 1006 1007 1008 1009 1010 1011 1012 1013 1014 1015 1016 1017 1018 1019 1020 1021 1022 1023 1024 1025 1026 1027 1028 1029 1030 1031 1032 1033 1034 1035 1036 1037 1038 1039 1040 1

117. வி. ஆர். சிவசுந்தரம் சாமி,
ஆர். எஸ். ராதா, பேரவையுறுவர்

[illegible]

Dr. G. S. M. M. M.

சுதாபகர் து. பிரின்ஸ்டன் பலம்

உயர்நீதிமன்றம்

கம்பர் தரும் காட்சி

५. ०५. ५५.

145. ராம பாண்டங்கள் அறுபட்டன.

கிரன் வந்தான் என்றும், ஒரு பெரும் கடையே உடன் கொண்டு வந்தான் என்று சொல்ல வேண்டும். எந்தவிதமோ சிதமரன் ஆயுதங்கள், படை வீரர்களுடைய தோள்கள் எங்கும் ஒரே கட்டாகத் தோன்றியது. அப்படியும் தாமனது அம்புகளால் கொட்டுண்டு விட்டு பின்வாங்கிப் போய் விட்டான்.

கடன் 'பொய்லாத கடன்' 'கடுங்கடன்' எந்தெல்லாம் பேசி வசதியாவன். அவனை விடப் பொய்லாததாயிற் போய் விட்டது தாம பானம். அதுதான் லிப்து கோபத்தை இப்படி அப்படி என்று சொல்ல முடியுமா?

அவன் சித்தது எங்கே, எப்படி, என்
பனதையும் பார்க்க வேண்டும் :

உருக்க தன்ம அப்பே வர்
படைத்த சுழல் வீ தன்.

அடங்கு துன்பு எவ்வளவு அழி
அழிந்தது துன்பு எவ்வளவு :

குடுக்கல்கள் தாக்கு குதி
குதம் அதின் உன் னாகம்,
தெடுக்க உனின் மத்த சம்
எனத்த மிஸன் தின் னாகம்

[illegible]

கண்ணிலிருந்து நீடு பொதி பறக்கிறது.
விண்ணில் இருந்து அப்புகள் பறக்கின்றன.
தன் படைபிழர் வெட்டுவாடு கிட்டு.

இதர்தப் பெருக்கில் சிவஞானம் உள்ளத்தி
துள்ள சிவபாக்கினி குறையவியல்
சூருளும் ஈகய்களும் செருங்கி, பறந்த
வருகின்றன.

இத்தலைக் குன்றத்தான் வகுந்தது
கரையாடல் செய்து,

சென்னை வரீ சித்த, வரீ
விவரப் படி சித்தம்.

மொக்கு குரு தீர்ப்பு ஊர்
உய்யு அடியும் தெஞ் ஊர்,
உய்க் மொடு காட மிடை
அக்க டன்க் ஓ டும்
அய்யம் அனல் ஆய் தெரு
தேரின் மிடை வத் தாய்.

~~~~~

பேரரசு விவாகரம்

தமிழக அரசின் பிழைகள் விவரம்: 1972-ம் ஆண்டு
மார்ச் 15-ம் தேதி, ச. ப. க. அமைச்சர்
தமிழக சட்டமன்றத்தில் தரப்பட்டது. சட்டமன்றம்,
தமிழக அரசு, இந்திய அரசின் அமைச்சர் தலை
மேல், சட்டம், இந்திய அரசின் சட்டம், இந்திய அரசின்
12-ம் சட்டம், இந்திய அரசின் சட்டம், இந்திய அரசின்

[குருநிப் புலகி உள்: சத்த மென்றுவந்துக் குள்: புலகவும் நெஞ்சம்: கொடுக்கும் உள்வந்தவரும்: கங்கயோடு காசு பிடை: கருவும் காசவும் நெஞ்சுமிப் பறக்கும்: வயங்கு என் னுயரோடு: அந்த இரத்தக் கடைக் குழிப் பிப்பம் என்று சொல்லக் கடிய ஒரு தெரிவ் விது வந்தான் உள்.]

புக ழுமலிவி உலக மெல்லசை செக் தொழிந்து போகும்படி ஒரு பெருக் தீ வரும் என்று புரணங்கல் உறும். அந்தப் பெருக் தீவைப் போல ஒரு பெருங் கோபாலோசத்தோடு வந்திருன் கார். அருவிச் சுவர் வரவந்திரு வான் பரகிவி சாயன் தன் குளம் அம்புகண் சோவாகையாக: சொதித்தக் கொண் டிருப்பதாகத் தெரிவிப்பது.

சே.நாத்(அ) து நதி விக்ம்பு வளி
தீவ எழு தீ வில்,

மறத்தின் வளி சத்தோ ருவன்
வத்த னுரு ழுத் தாத்.

கருத்த மலிக் கண்டன் கட—
வய்க்கி லாக சத் தாக்

இறுத்த வறும் கொங்க லைதே—
ர்த்த வன்வ நித் தாய்.

[இறுதிவிக்ம்புமலியே போது நவரு தவி: வர ழுமலிவி உலக கொண்வ கொத்து போகும் படி அடர்த்த வறும் அழித்தவை குத்து: மறத்தின் வளிசத் தொழுவன்: விரம் விசுத்த வறும் என்று சொல்லக் கடிய கார்: வத்த வறும் குத்தாத் கிட்டத்தின் வரு வறத்த குத்தாதாக் காரணமாய்: கருத்த

வளிக் கண்டன்: தீவ கண்டனும் நெ பெருவானது நெய் நறுகை: காத்தாக் இறுத்தவறும்: தன் மலிக் கண்டன் (விதிவிக்ம்புமலிக்) கருத்த சாமனும்: கொங்க லை தொத்தாய்: ழுத்துமலி அம்புகத் தவ்விவ வற்த்து அழிக் காறுக் குத் கரியவ அம்பு வறு வந்து தொத்து கொண்டு இறுத்தும் தீவிரமாய்: எறித் தாய்: கருத்த வறிக் தாத்து வற்தாய்.]

அப்படி சாமன் தெரிக் தெடுத்த அம்புகன் ழுப்பது. காரித் தீவைப் போல கருத்ததீவ அழிக்க வல்லவை அத்த ஒன்பது பாய்க்கன், அமைக்கை வற்துன் சாமன்.

காரி கோர் விக்ம்போ ழு
பாய்க் காரி ழுன் பாய்,

கரு வடு ழுக்கும் ஒரு
தவ வறும் வய் தாய்:

புத்த உரிக் கருக்க லை
அவத்தே நித்தே ர்த்த தே.

ஆரி வர் விக்கக் கருவும்
அவ்வ வறவறு துத்தாய்.

[காரிவிக்ம்பிக் கொண்வ காரித்தீவைப் போல வறவறும் அழிக்கவன்: வாய் பகரி குவாய்: கருத் கொண்வப் பாய்க்கவறு ழுப்பது அம்புகன்: கருவறிக் கருத் தவவறும் வய்தாய்: கரு கருத்தத்தே ஒரு தவ் தவ் தவவன் வந்து கொங்க்கவறு சாமனும் வய்தாய்—வய்தவன் சாமனியப் பட்டாய்—அவ்வ: குத்தகட் கருக்கலை: தவ வறவறும் குவிவன் வித்தே கார் அம்புகன்: அவத்தே நித் தொடுத்தே: சாமனறு ழுப்பது அம்புகருக்கும் வற்தாகத் தொடுத்தே: ஆரி வர் விக்கக் கருவும்: கருக்கல் பாய்க் தவ்விவ் வத்திய கரு வறும்: அவ்வவறு அவத்தாய்: அவத் சாம வறவறவறு அவத்த விட்டாய்.]

எவ்வவறோ போகலை
செந்து ழுப்பது அரிவ
பாணங்கல் எடுத்த
தாய் சாமன். வெகு
இறமையோடு எய்த
திக்க குறு தவி ய்கு,
அத்தவை அம்புகன்
அவ்வ வறு கார்
அறத்து விட்டாய்!
கார் சாமனியப் பேர்
வறியாக இக்க, இன்
வறும் எவ்வ செல்
வருள் பார்க்கலாய்.

முன் ஜாக்கிதை!

குருக்கல் தவ் தவ்—அவ் வற்தாய் வற்தீவவற்தாக் செக்க கொங்கிலாக். குருக்கல், தவ் தவ்வறவறு இவ்வியதே போதுக்கி அவத்தக் கொண்டு விட்டாய்.

எல்லா
 கருத்தோ
 தந்தையா
 சேன் னோ தயாபா
 மனது சங்மே
 பிஞ்சுதாயைத்தீர்
 மங்கும் தகைத்தாய்
 அங்கா — மதந்தகு
 கீழை தாயாபா
 உடல் உடுக (அருத்தம்)
 காதலிசே
 மகந்த உண்டு
 மறவேனே
 திகைக சேயனாய்

HT. 131

HT. 129

N. 18253

N. 18254

N. 18255

N. 18256

N. 18257

முத்தி

எம்.எஸ்.கப்புலகம்

நடிக்கும்

மீரா

பாட்டுக்கள்

"ஹிஸ் மாஸ்டர்ஸ் வாய்ஸ்" ரிகார்ட்கள்

எல்லா கிராமபோன் வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்

தி. கிராமபோன் கம்பெனி லிமிடெட்.,

உன்-டம் எம்பாய்,
மதராஸ், டி.என்.சி., எசு.கே.

சிவகாமியின் சபகம்

அத்தியாயம் 48

கடைசிப் பரிசு

புத்த பிஷு கையில் கத்தி எடுத்ததைப் பார்த்ததும் பரஞ்சோதி விரைவாகப் பின்னால் இரண்டும் அடி எடுத்து வைத்துத் தமது உறையிலிருந்த வாளை உருவினர். அந்தக் கண நேரத்தில் அவருடைய மனதில் "ஆ! நமது உயிர் போயிற்று! எவ்வளவோ முயற்சிகள் செய்து கடைசியில் காரியம் சித்தி யாகும் தருணத்தில் இந்தத் தவறு செய்து விட்டோமே?" என்ற எண்ணம் மின்னல் போல் தோன்றி மறைந்தது.

ஆ! இது என்ன? இந்த வஞ்சக நாகரத்தி ஏன் அந்தப் பக்கம் திரும்புகிறது? பார் மேல் எறிவதற்காகக் கத்தியை ஒங்குகிறார்? ஆகா! சிவகாமி தேவியின் மேல் எறிவதற்கல்லவா கத்தியைக் குறி பார்க்கிறார்? படு பாவி! பாதகா!.....

பார் செய்த அதிர்ஷ்டத்தினாலோ நாகரத்தி ஒங்கிய கையுடன் அரை நிமிஷம் தயங்கி நின்றார். அந்த அரை நிமிஷத்தில் பரஞ்சோதி தமது வாளை ஒங்கிக் கத்தி பிடித்த புத்த பிஷுவின் தோளை வெட்டினார். பிஷுவின் கத்தி குறி தவறி எங்கேயோ தூரப் போய் விழுந்தது. நாகரத்தியும் அடியற்றமரம்போல் தரையில் விழுந்தார்.

61-வயதற்ற அந்தகார சமுத்திரத்தின் கர்ப்பத்திலே யிருந்து, மோனக் கடலின் அடிவாரத்திலிருந்து, சிவகாமி மேலே வந்துகொண்டிருக்கிறாள்.

கன்னகம்பரிய இருளிலே திடீரென்று சிறு சிறு ஒளித் திவ்யங்கள் தோன்றி சுழன்று சுழன்று வந்தன.

நிச்சங்கத்தின் மத்தியிலிருந்து ஸ்வரூபம் தெரியாத ஒரு சக்திப் எழுந்தது. முதலில் அது மெல்லியதாக இருந்து வர வரப் பெரிதாகிச் சமுத்திரத்தின் பேரிரைச்சல் போல் கேட்டது.

அந்தப் பெரிய அகண்டாகார சக்தத்தின் கடுவே சிறு சிறு ஒளிகள் விட்டு விட்டுக் கேட்கத் தொடங்கின.

அந்த வெட்டு ஒளிகள் சிறிது நேரத்துக் கெவ்வாய் மனிதர்களின் பேச்சுக் குரலாக மாறின.

ஆ! இரண்டு குரல்கள் மாற்றி மாற்றிக் கேட்டின்றன. அவற்றில் ஒன்று சிவகாமிக்குத் தெரிந்த குரல். நாகரத்தி பிஷுவின் அடி வயிற்றிலிருந்து கிளம்பி வரும் கம்மலான சிம்ம கர்ஜனைக் குரல்.

இன்னொரு குரலும் தெரிந்த குரல் போலத்தான் தோன்றுகிறது. ஆனால் யாருடையது?

சிவகாமி தன்னுடைய கண்ணிமைகள் இன்னும் மூடியிருக்கின்றன என்பதை உணர்ந்தான்.

ஒரு பெரு முயற்சி செய்து கண்களை இலேசாகத் திறந்தான்.

அப்போது அவன் முன்னால் தோன்றிய காட்சியானது, வியப்பையும் இரக்கத்தையும் பரபரப்பையும் பயங்கரத்தையும் ஒருங்கே அளித்ததோடு, இது தூக்கத்திலே காணும் கனவா அல்லது பிரமை கொண்ட உண்மையிலே தோன்றும் கற்பனைக் காட்சியா என்று சந்தேகிக்கவும் செய்தது.

கற்பாறையில் குடைந்தெடுத்த பெளத்த விஹாரம் ஒன்றில் தான்

தவரயிலே விடப்பதை உணர்ந்தான். மேடு பன்னயான பாதைத் தளமானது தேகம் பட்ட இட மெல்லாம் சிவ்விடுப்படி குவிர்ந்திருந்தது.

அவன் விடத் திட்டக்கூர் சற்றுத் தூரத்தில் தவரயிலே ஒருவர் விழுந்து விடக்க, அவருக்குப் பக்கத்தில் சம்ஸார ருத்ரமூர்த்தியைப்போல் கையில் வாளுடன் ஒருவர் கம்பீரமாக நின்றார். இன்னும் சற்றுத் தூரத்தில் வானும் வெளும் ஏந்திய வீரர்கள் பலர் மூகத்தில் விப்பும் ஆங்காரமும் குரோதமும் மரீபாசை யும் போட்டியிடும் பாவத்துடனே நின்றார்கள். அவர்களில் சிலர் ஏந்திக் கொண்டிருந்த தீவரத்தினால் விழுந்து விழப்பிய ஒளிப் பிறம்பும் புதைத் திரளும் அந்தக் குகை மண்டபத்தை ஒரு யமலோகக் காட்சியாகச் செய்து கொண்டிருந்தன.

பிரம்மாண்டமான கிங் லாடில் போக விஷ்டடலில் அமர்ந்திருந்த பகவான் புத்தர் மேற்படி காட்சியை அரைக் கண்ணிலே பார்த்துப் புன்னகை புரிந்து கொண்டிருந்தார்.

சிலகாமி தனக்கு முன் தோன்றிய தெய்வம்கனவா, பிராமையா அல்லது உண்மைக் காட்சிராஜா என்ற கந்தே கத்தை தீவரத்தி் செய்து கொண்டவதற் காக ஒரு தடவை கண்ணை மூடி மறு படியும் திறந்தான். உண்மைக் காட்சி தான் என்று அறிந்து கொண்டான். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அறிவு தெளி வடைந்தது. சிந்தனை சக்தியும் ஏற்பட்டது. தவரயில் விடப்பது என கந்தி பிஷு எட்டமாதக் கண்டான். அவருக்கு அடியில் கம்பீரமாகக் கையில் வாள் ஏந்தி நிற்பவர் தனபதி பாஞ்சோதி என்பதையும் ளைந்து உணர்ந்தான்.

அவர்களைச் சற்றிலும் சற்றுத் தூரத்தில் விவகி சிற்பவர்கள் தனபதி

எடன் வந்த பல்லவ வீரர்களைய்த் தா னிருக்க வேண்டும்.

ஆனால் எல்லாரும் இங்கே எப்படி வந்து சேர்ந்தார்கள்? தான் இவ்விடம் வந்தது எப்படி?.....

ஸ்வரூபம் தெரியாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பேச்சுக் குரல்கள் தெலிவடைந்தன. காகாந்திரோலிக் கொண்டிருந்தார்:—

“அப்பனை! பாஞ்சோதி! கி கன்னு லிடி! கி மிக்க குணசாமி! மிக்க நன்றி புன்னவன். உன்னை ஒரு சமயம் நாகப் பாம்பு திண்டாமல் இந்தக் கை காப் பாற்றியது. உன்னைப் பல்லவன் சிறையிலிருந்து இந்தக் கை விடுதலை செய்தது. கி ஆச்சாரியராகக் கொண்ட ஆவனச் சிற்பியாரின் உயிரை இந்தக் கை காட்சித்தது. அவருடைய மகன் சற்று முன்னும் காபாலிகையின் கத் திக்கு இரையாகாமல் காப்பாற்றியது. அப்படிப்பட்ட ஏன் வலது கையை கி வெட்டி விட்டாய். அடியோடு துண்டித்து விட்டாய்! ஆனால் சோம்பலும் கன்றியுள்ள பிண்டி கி...”

அப்பிபாது பாஞ்சோதி குதக் கிட்டுப் பேசினார்:—“ஆனால் கன்ன பிஷு-லோ! உம்முடைய திருக்காரத் தின் அற்புத விவகளை ஏன் அடுவிலே சிறத்தி விட்டம்? மிகேந்திர பல்லவர் மீது விஷக் கத்தியை ஏறித்தது அந்தக் கைதானே? சற்று முன்னும் ஆவனச் குளரிவைத் தூக்கிக்கொண்டு காலக் வழியினால் கை ஓடப் பார்த்த தும் அந்தக் கையின் உதவியனால் தானே கி தப்பி ஓட வழியில்கிங் பென்று தெரித்ததும் சிலகாமி தெலியின் பேரி லேயே உமது கொடுமான விஷக் கத்தியை ஏறியப் பார்த்ததும் அந்தக் கைதான் அல்லவா?”

“ஆயம், அப்பனை! ஆரம்! கி சொல்ல தெல்லாம் உண்மைதான். ஆனால் ஏதற்காக ஆவனச் மகனை நான் கொண்டு போக ஸுயற்சித்தேன்? தெரிந்து கொண்டாயா? ஆ! பாஞ் சோதி! ஆவனச் மகன் மீது என்னைக்

காட்டிலும் உனக்கு அதிக அன்பு, அதிக பக்தி, அதிக சிரத்தை என்று நினைத்தக் கொண்டிருக்கிறேன்! உன் எஜமானனான அந்த மூட மாயவனும் அவனை என்னைக் காட்டிலும் அதிகம் காதலிப்பதாக நினைத்தக் கொண்டிருக்கிறேன் ..... அப்போ! அன்பு என்பதற்கு உனக்கு அந்தத் தெரியுமா? உன் தலைவன் மாயவனுக்குக் காதலின் இயல்பு தெரியுமா? ..... பாஞ்சோதி! இன்று இந்த வாதாபி நகரம் பற்றி எளித்து வரையவதற்குக் காரணமானவன் லான், சிவசுமிக்கன் என் சொந்தச் சகோதரனைப் பரி கொடுத்தேன் துன்புறுத்தினான் என்று சொல்லச் செய்த சனாக்க மகா சாம்ராஜ்யத்தையே பணியாக அர்ப்பணம் செய்தான். ஆனால் அன்புக்கும் காதலுக்கும் அந்தத் உங்களுக்கு என்ன தெரியும்?"

"அடியோ! தங்கள் சொல்வது உண்மையே. அன்பு என்பதற்கு அந்தத் தனக்குச் சற்றே முன்னுள்ளதான் தெரிந்தது. அன்பு என்றும் விஷம் தோய்ந்த கத்தி என்று அந்தத் தம், ஒருவரிடம் எம்முடைய அன்பைக் காட்டுவதென்றால் அகர்மேல் விஷம் கத்தியை எறிந்து கொல்ல வேண்டும்! ..... இதைப் பெய்க்காம் சற்றே முன்னால் நான் தெரிந்துகொண்டேன். வஞ்சக பிஷுவோ! உம்மிடம் பேசிக் கொண்டிருக்கக் காக்கு வேரில்கூட, உம்முடைய வேலுத்தை மட்டும் கலைக்காமல் நீ இராஜரீக உடைய தரித்திரத்தால் இந்தக் கேரம் உம்மைப் பரமோகம் அனுப்பி விடுப்பேன். எனது வஸ்திரம் தரித்த பிஷுவைக் கொல்ல மனம் வரவில்லை. ஒரே ஒரு சிபந்தனையின் பேரில் உம்மைக் கொல்லாமல் விடுகிறேன். பத்து வருஷத்துக்கு முன்னால் அஜந்தா வர்ண இரகசியத்தை அறிந்து வருவதற்காக ஆயன் என்றான் அனுப்பினார். எனும் அப்படியே செய்வதாக வாக்களித்து விட்டுக் கொப்பினைன். அஜந்தா வர்ணத்தன் இரகசியம் உமக்கு அவசியம் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இதோ இந்தச் சாக்க விஜயத்தின் கவர்களிலேயுடைய வர்ண சித்திரங்களைக் காண்கிறேன். உமக்குக் கட்டாயம் இந்த இரகசியம் தெரிந்து தாக்குக்க வேண்டும். அதை உடனே

சொல்லீரானால் உம்மை உயிரோடு விடுகிறேன். இல்லாவிடின் உமது இஷ்ட தெய்வத்தை ..... உம்மைப் போன்ற சொந்தனுக்குத் தெய்வம் என்பதாக ஒன்றிருந்தால் அந்தத் தெய்வத்தைப் ..... பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளுமா?"

"அப்போ! உன்னுடைய வருணைக் காண மிக்க வந்தனம். என் இஷ்ட தெய்வம் ஒன்றே ஒன்றாகான். அது சிவசுமிதான். அந்த தெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன். ஆயனாவும் அவர் மகனாயும் அஜந்தாவாகக் குதறித்துப் போய் அநியா வர்ண இரகசியத்தை நேரிடையே காட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று எண்ணி விடுகிறேன். அது எனக்கும் கொடுத்து வைக்கவில்லை; அவர்களுக்கும் கொடுத்து வைக்கவில்லை. அந்த அநியா வர்ண இரகசியத்துக்கு — உலகத்தில் வேறு யாரும் கற்பனை செய்ய முடியாத இரகசியத்துக்கு — என்னுடைய உயிரை எடாக வைத்தாயோ! நீ என்னுடைய வேண்டும்! சொல்கிறேன், வேன், மாநீ செடிக்கின் இன், வேர், காய், விதை முதலிய தாவரப் பொருள்களைச் சற்று பிரித்து வய்ச்சிச் சாதாரணமாக வர்ணங்கள் குதறிப்பது வழக்கம். தாவரங்கள் வய்ச்சு உலர்ந்து அழிந்து போகக் கூடியவை. ஆகையால் அவற்றிலிருந்து உண்டாகப்பெடும் வர்ணங்களும் சித்திரத்தில் மங்கி அழிந்து போகின்றன. ஆனால் மலைகளிலும் பாறைகளிலும் சிறிது சில பகுதிகள் இயற்கை வர்ணம் பெற்று விளங்குகின்றன. இந்த வர்ணங்கள் காற்றுக்கும் வெப்பத்துக்கும் மாறுக்கும் மாறாதுவில்கூட; அழிவில்கூட, ஆகவே, இந்த வர்ணப் பாறைகளைப் போடி செய்து அதற் கேற்ற பக்குவப்படி அகாத்துக் குதறித்து உண்டாகும் வர்ணங்கள் அழிவறியே இடையாத. இம்மாதிரி வர்ணப் பாறைகளைப் போடித்துக் குதறித்த வர்ணங்களைக் கொண்டுதான் அஜந்தா சித்திரங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கின்றன ..... பாஞ்சோதி! சொன்ன ஐந்தாவது வருஷ காலமாக அஜந்தா சிவசுமிதனைக் கைச் சேர்ந்த பிஷுவைக்கித் தவிர வேறு யாரும் அநியாத இரகசியத்தை உனக்கு வான் சொல்லி விட்டேன். இனி வான் போனாயோ?"

"அடியேனே! உடனே போய் விடுங்கள். அடுத்த நிமிஷம் நான் மனம் மாறினாலும் மாறி விடும். சிவகாமி நேயியுடன் நீர் ஒடிப்போக வந்தவித்த கணவர் கால்க வழி யாகவே போய் விடுங்கள். சிக்கிரம்! சிக்கிரம்!"

நீரகர்த்தி மிக்க பிரயாசையுடன் எழுந்திருந்தார். வெட்டுப் பட்ட வஸ்து கையை இன்னொரு கையினால் தூக்கிப் பிடித்துக் கொண்டு நின்றார்.

"பாஞ்சோதி! நீ நல்ல பிள்ளை. என் உயிரைத் தப்பித்து விட்டாய். என் கையை வெட்டியதற்குப் பதிலாகக் கழுத்தை வெட்டி விருந்தாயானால் எவ்வளவு நன்றி நிரூபிக்கும். ஆனால் எனக்கு இன்னும் உயிர்த்தயம் ஆகா விடவில்லை. உன்னிடம் உயிர்ப் பிச்சை கேட்டேன். நீயும் கொடுத்தருளினாய். மாமல்லன் வருவதற்குள்ளே நான் போய் விட வேண்டுமென்பது உன் கருத்து என் பதை அறிந்து கொண்டேன். இதோ போய் விடுகிறேன். ஆனால் இன்னும் ஓரே ஓது கோரிக்கை. சிவகாமி கிறிது நேரத்தில் மூச்சுவச தெளிந்து எழுப்பான் அவனிடம் ஒரு விஷயம் அவசியம் தெரியப்படுத்து. அவன் மேல் நான் வலக் கத்தியை ஏறித்து கொல்ல முயன்றேன் என்பதைக் கூட்டாயம் சொல்லு! அதுதான் அவன் பேரில் நான் கொண்ட காதலின் கடைசிப் பரிசு என்றும் சொல்லு!....."

இவ்விதம் கூறிக் கொண்டே கால்கர்த்தி சிவகாமி மிடக்க பக்கம் நோக்கி னார். சிவகாமி மூச்சுவச தெளிந்து எழுந்திருந்து பாதைத்தூணின் பேரில் சாய்ந்து சிலையைப் போல் அசைவற்று சீதப்பதைப் பார்த்தார்.

"ஆ! சிவகாமி! எழுந்து விட்டாயா? ஆகா நின் சிடர் பாஞ்சோதி யிடம் நான் சொன்னது உன் காதில் விழுந்ததா? ஆம்; உன் மீது கத்தி ஏறித்து கொல்லப் பார்த்தேன். எதிர் காலத்தை நினைத்து உன் மேல் இரக் கம் கொண்டதான் அந்தக் காலத் தைச் செய்ய முயன்றேன். பல்லவ சேனாபதி குறுக்கே வந்து உனக்கு அந்த கண்மையை நான் செய்ய முடியா

மல் தடுத்து விட்டார். சிவகாமி! வரும் காலத்தில்..... வேண்டாம்; வரும் காலத்தில் என்னை நினைக்க வேண்டாம். இந்தப் பாலையை மறந்து விடு! உடல் பொருள் ஆவி அனைத் தையும் இகத்தையும் பரத்தையும் உன் காலடியில் அர்ப்பணம் செய்த இந்தக் கன்ன பிசுபுணை மறந்துவிடு. மறந்து விட்டுக் கடுமானால் சந் தோஷமாயிடு! ஆனால் நான் மட்டும் உன்னை மறக்க மாட்டேன், என் உடலில் உயிர் உன்னவரையில் உன்னை மறக்க மாட்டேன்! பாஞ்சோதி கையுள் மாமல்லனையும் கூட மறக்க மாட்டேன்! போய் வருகிறேன், சிவ காமி! போய் வருகிறேன். உன்னைப் புத்த பகவான் காப்பாற்றட்டும்!"

இவ்விதம் பேசிக் கொண்டே தன் கால்கர்த்தி தன்னாடி கடத்து கால்கர்த்தி பிசுபு புத்த பகவானுடைய சிலைக்குப் பின்னால் மறைந்தார்.

நீரகர்த்தி அவ்விதம் தப்பிச் சென்று கால்க வழியில் மறைந்ததை அனைவரும் பார்த்துக் கொண்டு நின் றார்கள். சேனாபதியின் அறுமதியின் பேரிலேயே பிசுபு செல்கிறார் என் பதை அறிந்திருந்தபடியால் யாரும் அவரைத் தடுக்க முயல வில்லை.

சிவகாமியும் பார்த்த கண் பார்த்த வண்ணம் கால்கர்த்தி மறைபும் வரையில் அவரையே நோக்கிக் கொண்டு நின் றான். சற்று முன்னால் காபாலிகை யின் கத்திக்கு இளையகாமல் அவர் தன்னைக் காப்பாற்றியபோது அவர் புறிகொடுக்கக் கரவர்த்தியா அல்லது கால்கர்த்தி பிசுபுவா என்று அவன் ஐய முற்றான். இப்போது அவர் மனிதனா, மனித உருக் கொண்ட அரக்கனா, ஏதோ பெரும் துக்கத்தினால் மூளை சிதறிப்போன பைத்தியக்காரனா, அவ் வது சவு இரக்கமற்ற கொடிய சோதகக் கொலைகாரனா என்னும் சந் தேகங்கள் அவன் மனதில் தோன்றி அகத்தன.

இதற் கிடையில் சேனாபதி பாஞ் சோதி, "சத்தருக்கு! நல்ல சமயத்தில் உத்தாய்! இந்தப் பாதாண புத்த விதாரத்தினிருந்து வெளியேறுவதற்கு ஏதாவது நல்ல யுகர்க்கம் இருக்கிறதா என்று பார். காங்கள் வந்த இனத்துச்

சாங்க வறியை என்னரும் போது
கூடும். பிரதான வரைய என்னோ
வது இருக்க அடையுக்குக் கெண்
டும். சந்திரன் கண்டு பிடி!" என்ற
தும், சந்துருக்கன், "சோழபதி! பிர
தான வரைய புத்தெனவே கண்டு
பிடித்து விட்டேன். அந்த வறியைத்
திறப்பதற்கு இதோ விட்டை விடு
கிறேன்!" என்றான்.

சோழபதிக்குச் சென்ற ஒரு
விளக்கு வந்தது "சந்துருகு! குண்டோ
தான் என்ன?" என்று கேட்டார்.

"ஆ! சோழபதி! என் அருகைச்
சேர்வதில் அருகைச் சேர், வரைய

வரையச் சந்துருகு இவ்வாறு விட்
டான்! அந்த வரையைக் குண்டின்
அருகைச் சாங்க வறியைப் தேடித்
கொண்டு வந்தோம். தான் என் அந்தச்
செட்டைகளைப் பார்த்தீர்களா?"
என்று சந்துருக்கன் கேட்டான், "பார்த்
தேன், சந்துருகு! என்னையும்
வரையையும் பார்த்து விட்டான்
செத்தக் கிடக்கிறான். என்ன
என்பது செத்தான் என்பது
செல்லமாக! அங்கே போய்ப் பார்த்து
கொண்டு" என்று.

பாஞ்சோதி இவ்வாறு சொல்லித்
கொண்டு துணியின் மீது எய்தி

தந்த வேண்டுகூற்ற வேளையில்
அருமையே செய்த பத்தியுடன்
புகழ்க்கெழு.

"அம்மணி! எல்லாவற்றையும்
புர்த்துக் கொண்டும் கேட்டுக்கொண்
டும் இருக்கீர்கள். கையாள் அரு
கரம் எல்லா அபாயமும் தீர்த்தது.
ஒன்றை வருஷத்திற்குப் பிறகு
தங்களை மறுபடியும் வரிசை
பார்க்க முடிந்தது. சிறிது வேளம்
உட்காச்சு இப்பொழுதென்ற!
இந்தக் குகையின் வாய் நிரந்த
ரம் வெளிப்பறையும். தங்கன் தந்தை
யும் சக்கரவர்த்தியும் கோட்குடக்கு

வெளிப்பை காத்தக் கொண்டுகூற்ற
இருக்கன்!" என்றார்.

வெளியே தங்கன் செஞ்சை அடைக்க,
காத் தழுதழுக்க, "தளபதி! போவ
தற்கு முன்னும் காத்தக் கவனியின்
கவனமா மறுபடியும் பார்க்க வேண்
டும். என்னை அப்போ அழகுத்தப்
பொருள்கள்!" என்றார்.

அநே கவனத்தில், அடைக்கப்பட்ட
கூற்ற விதாரத்தின் பிரதான
கவனம் பல்லவ விதாரம் பார்
பார் என்ற இடித்தத் தன்னிக்
கொண்டுகூற்றார்கள்.

சிம்மக் கொடி

உயிர்க்காக இழந்து மரணத்தின் அமைதி குடிக்கொண்டிருந்த கண்ண பிரானுடைய முகத்தைப் பார்த்த வண்ணம் வெகாமி கண்ணீர் விட்டுத் தேம்பிக் கொண்டிருந்தான்.

"அம்மா! எத்தனை வேரம் அழுது புலம்பினாலும் கண்ணனுடைய உயிர் திரும்பி வரப்போவதில்லை. புத்தம் என்னால் அப்படித்தான். கண்ண பிரான் ஒருவன்தானா இறந்தான்? இல்லாப்போல் பதினாயிரக் கணக்கான வீரர்கள் பலியானார்கள். தயவு செய்து விளம்புங்கள். இந்த விட்டுக்குப் பக்கத்தில் நீ வந்துவிட்டது" என்று பாஞ்சோதி கூறினார்.

கண்ணீர் ததும்பிய கண்ணினால் வெகாமி அவரைப் பரிதாபமாகப் பார்த்து, "தளபதி! புத்தம் கேண்டாம் என்று தங்களுக்கு ஓய்வு எழுதி அனுப்பினோனா?" என்று விம்மினான்.

"ஆம், தேவி! புத்தத்தைத் தப்பிப் தற்கு நானும் எவ்வளவோ முயற்சி செய்து பார்த்தேன். என் முயற்சி பலிதமாகும் சமயத்தில் அந்தக் கன்ன பிசு வந்து எவ்வாறு காரியத்தையும் செடுத்து விட்டார். வாதாபி நல்ல அழியவேண்டும் என்று வித இருக்குப்போது வார் என்ன செய்ய முடியும்?"

"தளபதி! விதியின் பேரில் என்ன குற்றம்? எல்லாவற்றிற்கும் காரணம் இந்தப் பாதகோன். அன்றைக்குத் தாய்களும் அவருள் வந்து எவ்வளவோ பிடிவாதமாக என்னை அமைத்தார்கள். மூக்கத்தைத்தினால் 'வரமாயிட்டன்' என்று சொன்னேன்....."

"தேவி! எவ்வளவோ காரியங்கள் வேறு விதமாக நடந்திருக்கலாம். அந்த சொல்லாம் பற்றி இப்போது யோசித்து என்ன பயன்? தயவு செய்து புறப்படுங்கள். அவருடைய தங்கன் தந்தையும் தங்கனைப் பார்க்க அவனுடன் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள்....."

"தளபதி! அவருடைய முகத்தில் நான் எப்படி விழிப்பேன்? முடியாது; என்னால் முடியாது. என் இங்கேயே

இருந்து உயிரை விடுகிறேன். ஆயிரக் தடவை மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொண்ட தாக அவரிடம் சொல்லுங்கள்!" என்று வெகாமி சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது, காசலில் ஏதேனும் பெரும் சத்தம் கேட்டது.

சென்று போத்தக் கேல்லாம் மாமல் லர் உன்னே வந்தார். அவருக்குப் பின்னால் ஆவனும் வந்தார்.

"ஆ! இதோ அங்கு வந்து விட்டார்!" என்று பாஞ்சோதி வாய் விட்டுக் கூறி, பனதிற்குள் "இத்தடவன் என் பொறுப்புத் தீர்த்தது!" என்று சொல்லிக் கொண்டார்.

"அங்கு வந்து விட்டார்!" என்று வார்த்தைகள் காதித் விழுந்ததும் வெகாமியின் தேகம் புல்லரித்தது. குனிந்திருந்த கைகளை நிமிர்ந்தி வாசற்பக்கம் பார்த்தான். கண நொத்திலுள் மிகச் சிறிய வேரம் மாமலவருடைய கண்ணுள் வெகாமியின் கண்களும் சந்திக்கலாம்.

அவ்வளவுதான்; சொல்ல முடியாத உணர்ச்சி மொங்குச் செவகாமி மறுபடியும் தலை குனிந்தான். அவருடைய அடிவயிற்றி விடந்து பிதா கன்னப் பேயில வந்து பார்வையுள் கொண்டை கையுள் அடைத்ததுக் கொண்டு மூக்க விட முடியாமலும் தேம்பி அழுததற்குக்கூட முடியாமலும் செய்தது.

அப்புறம் சிறிது வேர அங்கு என்ன நடந்த தென்றே அவருக்குத் தெரியாம விஞ்ந்தது.

"ஆ! கண்ணபிரானா? ஐயா!" என்று அவருடைய தந்தையின் குரல் அவருடைய காதித் விழுந்ததும் உணர்வு பெற்றான்.

"ஆமாம்; கண்ணந்தான்! கமலி லின் தேவதையைச் சொற மீட்டு ரத்த தில் வைத்து அழைத்து வர வந்த கண்ணபிரான்தான் மார்கிலி விஷக் கத்தி பாய்ந்து செத்துக் கிடக்கிறது. ஆவனவே! உரையுடைய மகனைக் கேளும்; அக்குடைய சபதம் நிறைவேறி விட்டதல்லவா? அவருடைய உன்னம் குனிந்து விட்டதல்லவா?

தேவியார் இனிமேல் இந்த கசர்த்தை விட்டு வெளிக் கிளம்பலா மல்லவா? கேளும், ஆபனரோ! கேளும்!"

மாமல்லரின் மேற்படி வார்த்தைகள் சிவகாமியின் காதில் உருவிய சுவத்துளிகள் விழுவதுபோல் விழுந்தன. ஆனால் இந்தக் குரலானது எத்தனை அன்பு ததும்பும் மொழிகளை, இன்பத்தென் ஒழுகும் வார்த்தைகளை ஒரு காலத்தில் சொல்லி யிருக்கிறது? அதே குரலில் இப்போது எவ்வளவு கர்னா உரோமான சொந்தன் வருவின் தனி ஆனால் இதற்குத்தானே இந்த ஒன்பது வருஷ காலமும் பொதுமை வுடன் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு வந்தோம்?

மீமல்லரின் கொடுமை யான வார்த்தைகள் பரஞ்சோதிக்கும் துன்பத்தை உண்டாக்கின. "சக்கர வர்த்தி! சிவகாமியேவி ரோம்பனும் மனம் கொடுத்து போயிருக்கிறார்....." என்று அவர் சொல்வதற்குள் மாமல் வர் குறுக்கிட்டு, "தேவியார் எதற் காக மனம் கொடுவேண்டும்? இங் றும் என்ன யாக்குறை? வீரத் தாயிற் மகளின் உபதர்தான் நிகற வேறியிடமே! சந்தேக மிருந்தால் வீதி வழியே போகும்போது பார்த்து நில்லாய் படுத்திக் கொள்ளட்டும். வீடுகள் பற்றி எரிவதையும் வீதி களில் எல்லாம் பிணங்கள் விடப் படுதையும் இரண்டின் அவநிப புடைத் துக்கொண்டு ஒருவதையும் பார்த்துக் களித்து ஆனந்திக்கட்டும். ஆயனச் சித்தியாரோ! உமமுடைய குமாரியை அழைத்துக் கொண்டு உடனே கிளம்பும்!"

சிவகாமியின் மார்பு ஆலிரம் கக்க லாக உடைந்தது. அவருடைய தலை சுழன்றது. அச்சமயம் எல்ல வேளை யாக ஆயனர் அவள் அருகில் சென்று இரக்கம் நிறைந்த குரலில் "அம்மா, குழந்தாய்! என்னை உனக்குத் தெரிய வில்லையா?" என்றார்.

"அப்பா!" என்று கதறிக்கொண்டே சிவகாமி தன் தக்கையைக் கட்டிக் கொண்டாள்.

அன்று அதிகாலையில் சேனாபதி பரஞ்சோதி வாதாபிக்குள் பிரவேசித்

ததிலிருந்து மாமல்லருடைய உன் னப் பரபரப்பு நீரிகுத்துக்கு நீரிகும் அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது. சிவ காமிக்கு ஏதோ விபரீதமான அபாயம் தோரப் போகிறதென்றும் தாம் இப்போ வேறமனை யிருப்பது பெரிய பிரசு என்றும் அவருக்குத் தோன்றி வந்தது. புதிதே சக்கரவர்த்தி அரண்மனையில் அகப்பட வில்லை என்று மான வன்ம ரிடமிருந்து செப்தி வந்த பிரசு கோட்டைக்கு வெளியே அவருக்கு இருப்புக் கொள்ள வில்லை, ஆயனரா டும் அழைத்துக் கொண்டு களக்குள் பிரவேசித்தார்.

மாமல்லர் களின் வீதிகள் வழிவாகச் சென்ற போது, சிவகாமியைச் சக் தித்த வுடனே அவளிடம் அப்பாவி மொழிகளைக் கூற வேண்டு மென்ப தாகத்தான் போகளை செய்துகொண்டு ஂன்றார். ஆனால், அவருடைய அந் புக்கும் அபேமானத்துக்கும் பெரிதும் பாத்திரமாக யிருந்த கண்ணபிரான் சேத்துக் கிடந்ததைக் கண்டதும் மாமல்லரின் மனம் கடினமாகிவிட்டது. அதனுல்தான் அத்தகைய ஒரு மொழி களைக் கூறினார்.

சிவகாமி "அப்பா!" என்று அவநிப எண்ணம் ஆயனரைக் கட்டிக் கொண்டதும் மாமல்லரின் உன் னம் இனமிற்று. அவளை அழைத்துப் போகும் போது வழியில் எல்ல கார்த்தை செவ்வீச் சமாதானப் படுத்த வேண்டு மென்று எண்ணினார். ஆனால் அதற்கும் ஒரு இடைபுது ஏற்பட்டது.

தேத்தில் ஆயனரும் சிவகாமியும் முன்னால் செல்ல, பின்னால் சத்தத் தூரத்தில் மாமல்லரும் பரஞ்சோதி யும் குத்தாரைகளின் மீது ஆரோகணித் துக் கொண்டுள்ளனர். மாமல்லரின் விநுப் பத்தின்படி பரஞ்சோதி தாம் சிவகாமி யின் விட்டு வரலை அடைந்ததிலிருந்து கடந்த சம்பவங்களை யெல்லாம் விவர மாகச் சொன்னார். அதையெல்லாம் கேட்கக் கேட்கச் சக்கரவர்த்தியின் கெஞ்சில் குரோதாக்கினி கொழுந்து விட்டு எரியத் தொடங்கியது. மூக்கிய மாக எகர்த்தியைப் பரஞ்சோதி கொல் லாமல் உயிரோடு விட்டு விட்டார் என்பது மாமல்லருக்குப் பெரும் கோபத்தை உண்டாக்கியது. சிவகாமி

யின் கண்ணாக்காக, அவனைப் பெருந்
துன்பத்திலிருந்து பாதுகாப்பதற்
காகவே அவனைக் கொல்ல வந்தவித்த
தாக காரகந்தி சொன்னா தல்லவா?
அதைத் கேட்டபோது, அந்தச்
உற்றிய் அடங்கி விழுந்த உண்மையை
மாமல்லரின் அத்தராத்மா உடனே
உணர்ந்தது. அது காரணமாகவே,
அவருடைய குரோதம் பன்மடங்கு
அதிகமாகிக் கொழுந்து விட்டெரிந்தது.

சிவகாமி தன் அருமைத் தந்தையின்
மீது சாட்டித் தன்னைத் தாதுபி
களின் பயங்கர விதிக்காட்சினைப்
பார்த்துக் கொண்டு சென்றான். அந்த
வோதனைப் பார்க்கச் சிவகாமல் சிவ
சமயம் கண்களை மூடிக்கொண்டான்.
ஆனால் கண்களை மூடிக் கொண்டுபோதி
னும் காதுகளை மூடிக்கொள்ள முடிய
வில்லை. சூயசை விட்டுப் பரவிய
பெருந் தீயில் வீடுகள் பற்றி எரிபுற
டெட்ட சத்தமும், காத்தின் 'வீர்'
என்ற சத்தமும், குழந்தைகளின் உக்
குரலும், ஸ்டிரீக்கின் ஓய்மும்,
சனகை வீரர்களைப் பல்லவ வீரர்கள்
தூத்தி ஓடும் சத்தமும், ஜயகொலையும்
தோஷகாரமும் அவருடைய செவி
களை சரப்ர அடிக்கடி கண்களைத்
திறந்து பார்க்கச் செய்தன.

இந்த சீலைவீல் ஒரு மூலத மமல்லல்
சிறிது முன்னேறி வந்து சத்தத்தின்
ஓரமாகக் குதிரையைச் செலுத்திக்
கொண்டிருந்த போது சிவகாமி அவரு
டெட்ட ஆவலுடன் அவர் மூகத்தை
ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

ஆனால் மாமல்லரோ அவன் பக்கம்
தம் பார்க்கையைத் திருப்பலை யில்லை.
ஆவனார் மூகத்தை நோக்கிய வண்ணம்
"சிறியவரோ! காங்கள் எல்லாருள் இவ்
விரிந்து புறப்பட்டு வர இன்னும் ஒரு
மாதம் ஆகலாம். உங்களுக்கு இஷ்ட
மிருந்தால் உம்மையும் உமது மகளை
யும் முன்னதாகத் தக்க பாதுகாப்
புடன் காஞ்சிக்கு அனுப்பி அவை
கிடுகிக். அம்மது நாகரந்தி பிஷு
உயிரையும் உமது குமாரியையும் அந்நி
தாலுக் அழைத்துப் போக விருப்பம்
தான் சொன்னான். அது உங்களுக்கு
இஷ்டமானால் அப்படியும் செய்ய
லாம்!" என்றான்.

அத்தனை கஷ்டங்களுக்கும் எந்த
பயங்கலங்களுக்கும் இடையிலையும்
ஆவனருக்கு 'அஜந்தா' என்றதும்
காவில் ஐயம் ஊறியது. அஜந்தா

வான் இரகசியத்தைப் பார்த்தோதி
காகத்திடம் கேட்டுத் தெரிந்து
கொண்ட விவரம் இன்னும் ஆவனருக்
குத் தெரியாது. எனவே அவர் சிவ
காமியைப் பார்த்து, "அம்மா! உனக்கு
என்ன பிரியம்? காஞ்சிக்குப் போக
காமா? அஜந்தாவுக்குப் போக
லாமா?" என்றான்.

சிவகாமியின் உண்மம் அந்த சிறி
வுத்தில் உயிர்த்தைவிடக் கடினமாகி
விருந்தது. "அப்பா! நான் காஞ்சி
க்கும் போக வில்லை; அஜந்தாவுக்கும்
போகவில்லை. பல்லவ குமாரரை என்
பெரில் கருகி உட்காந்து அவர் கையி
துள்ள வாடு என் மார்பிலே பாய்ச்சி
என்னை எம்புரிக்கு அனுப்பிவிடச்
சொல்லுங்கள். பதைய அபிமானத்
துக்காக எனக்கு இந்த உதவி செய்
யச் சொல்லுங்கள்!" என்றான்.

"ஆவனரோ! உமது மனருக்கு அத்
தகைய உபகாரம் செய்ய என்னால்
ஆகாது; காரகந்தி பிஷுவால் தான்
முடியும்!" என்றான் மாமல்லர்.

இந்தச் சம்பவங்களின் உட்கருத்து
ஒன்றும் புரியாமல் திகைத்த ஆவன
ரின் மடியிது சிவகாமி மறுபடியும்
கமரனை விழந்து விழுந்தான்.

மீட்டெடுக்கத் திரும்பிச் சென்ற பாரஞ்
சோதியின் பக்கத்தை அடைந்தார்.
சிவகாமியின்மீது அத்தகைய குரூர
மான கொல்லும்புகளைச் செலுத்திய
பிறகு அவருடைய மார்ப் சிறிது
அசைவி அடைந்திருந்தது. "என்பீர்!
அதோ அந்த ஜயவந்தம்பத்தை — புவி
கெளரியிற் போய் ஜயத்தின் அடை
யானத்தைப் — பார்த்தீர் அல்லவா?
ஒன்பது வருஷத்தக்கு முன்பு ஒரு
கண் கார் அந்த வந்தம்பத்தின் அடி
யில் நின்று செய்துகொண்ட சங்கல்பம்
ஞாபக மிகுக்கிறதா? அதை இன்று
கிடைசிவந்தி விட்டோம். அந்தப்
பொய் ஜயவந்தம்பத்தை உடனே
தகர்த்துத் தெறித்து விட்டு கம்மூரைய
உண்ணடி ஜயவந்தம்பத்தை காட்டச்
செய்யுங்கள். புதிய ஜயவந்தம்பத்தின்
பல்லவ சோகையின் வெற்றிக் கொடி
வானவாய்ப் பறக்கட்டும்! மகத்தான
இந்த வெற்றிக்கு அந்ருதியாக உமது
கொடியிலும் வீருதகளிலும் உள்ள
சீஷை சின்னத்தை மாற்றிக் கிம்ம
சித்திரத்தைப் பொறிக்கச் செய்
யுங்கள்!" என்று ஆக்குரலித்தார்.

வீணை பவானி?

வெளி வந்து விட்டது

கஸ்தூரி

எழுதிய வீணை பவானி முதலிய
பன்னிரண்டு கதைகள் : உயர்ந்த பதிப்பு

விலை ரூ. 4-8-0

தமிழ்ப்பண்ணை

இயாகராயநகர்

::

சென்னை

குழந்தை பிறந்த சில நாட்களில் இவ்வளவு
பிள்ளை மிகு பெற்றோர் கொண்டார்.

மகாலிங்க பூத்த தந்தையைக் குழந்தை
யின் மழையில் சந்த மழைநிலைநாள் சந்தம்
பிள்ளை. எவ்வளவுதான் அருமைபாடு
கொண்டதான் குழந்தை தாய்ப்பு இவ்வளவு
மகம் ஏன் விடுமல்லவா? அதற்காகவே
பிள்ளை எட்டமையை மதமணம் செய்து
கொண்டார். எட்டமியும் அவர் கொண்ட
குழந்தை அறிந்த கொண்டவர் போல்
குழந்தையிடம் வெகு அன்பு வந்தது.
கொண்ட குழந்தையிடம் உயி
ராயே வைத்திருந்தபடியால், தான் ஏதா
யது. எடுத்தகொண்டார் அவர் மகம்
கொண்ட விடுமென்ற அருள் குழந்தைக்கு
அறிவு கொண்டார் கொடுத்த கார்த்த
வந்தான். அசைக்கு சிறிய செவ்வந்தம்
தோ குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே பிடிவாத
குழந்தை எவ்வளவு படைத்தவர்களை
கூறிவிட்டார்.

எட்டமியைக் கொண்டார் தோஷக்கு எப்
பொழுதும் அன்பும். "செந்தையே?
குழந்தைக்கு என்ன தெரியும்? கவசனும்
எல்லாம் சரியாகி விடும்!" என்று எட்டமி
தந்தையே தெரிந்த கொண்டார். ஆனால்
தோஷக்கு கவசனம் ஆக எட்டமியைப் பரி
சாகச் செய்வது அதிகமாகவே யொழியக்
குறைந்தபடியாகவே.

சந்தம் பிள்ளை காலியானத்தின்போது
எட்டமியின் பெயருக்குக் கொஞ்சம் சிலம்
எழுதி வைத்திருந்தார். இதைச் சாக்கா
வைத்துக்கொண்டு எட்டமியை தடிக்கடி
எட்டம் தட்டியதில் தோஷக்கு அவ்வந்த
கூண்டார். "என் அப்பா எழுதி வைத்த
சொத்துக்கு ஆசைப்பட்டதற்கான அவரை
விளையாடும் மனத்தோ கொண்டார்?
எனக்கு இருந்தால் இதையிட உயிராயே
கிடத் துணித்திருப்பேன்!" என்ற இவ்
தக் காட்டுவான். அப்பொழு தெல்லாம்
எட்டமி தன் குனிந்தவாறு மெனமென
இருந்த விடார்.

கைகள் போட்டுக் கொண்டதற்கோ,
எட்டம் புடவைகள் அணிந்த கொண்டார்.

தந்தோ, தான் எட்டம்தான் அந்தந்தவைய
கள், எட்டமி அதற்கு கவசனத்தான்
என்பது தோஷின் கொண்டார்.

★

அந்த நேரத்தில், இருவருக்கும் ஒரே
மாதிரி சேப் பட்டுப் புடவை எடுத்திருந்
தார் தோஷின் கைப்போல். இருவரும்
அவ்வந்தக் கட்டிக்கொண்டு நின்றதால்
சரித்தனர். எட்டமியின் செவ்வ மேனிக்
சேப் பட்டுப் புடவை போருத்தமாக இருந்
தது. இவ்வந்தம் மழையும் செயற்கை மழையும்
செவ்வ போட்டியிட்டு எட்டமியின்
அழகைப் பகையடக்கு எடுத்தக் காட்டியது.
ஆனால் தோஷின் கைபெற்றதற்கு அவ்வளவு
போருத்தமாக இல்லை.

இருவரும் எட்டமியின் தாய்க்கு மகம்
சரித்தனர். அவர் அவ்வந்த அன்புடன்
இருவரையும் ஆழிவந்ததான். அத்தடம்
கிள்கிருக்கக் கூடாது? பாட்டி என்னை
முறையில், "தோ! உன் கைமேல் கண்ணத்
தற்கு இந்த சேப் பட்டுப் புடவை அவ்
வளவு பரக்கையாக இல்லை கண்ணப்
பொருத்தம் பார்த்தவர்க்கக் கூடாதோ?
எட்டமியைப் பார், அவளுக்கு எவ்வளவு
போருத்தமாக இருக்கிறது!" என்று
எண்ணக் கையில்கையால் உறிவிட்டார்.

அவ்வளவுதான்; என்னென்னவோ உள்ளுக்
குன்றையே பொருளிக் கொண்டிருந்த தோ
ஷ்குப் பாட்டி இப்படிச் சொன்னது அவ
ரைப் பரிசாகச் செய்வது போலிருந்தது!

"ஆமாம்; பெரிய ஜூன்தான் மகன்!
எப்பொழுதும் பட்டுப் பட்டாக்கக் காட்டி
கழக்கியோ திட்டுவோ? அதனால் அவ
ளுக்கு எட்டம் மிகவும் பொருத்தமாகத்தான்
சரிக்கிறது!" என்று சரித்தவியுந்தான்.

இப்படித் குற்றவாகப் பேசி விட்டதிலும்,
தான் அழகெல்லாம் எப்போது மறைத்தவிட்ட
தாள் தோஷின் கிணப்பு.

காலை சந்தம் எப்பொழுதும் ஒரே
மாதிரி சொந்து கொண்டிருக்கிறார்! திட

தயாராகி விட்டது

பார்த்துபன் கனவு

★

க ள் டி
(மூன்றாம் பதிப்பு)
விசை கு. 6.

விற்பனை உரிமை:
தமிழ்ப்பண்ணை
நியாகாயதகர், சென்னை.

சென்ற யுத்தம் கின்று விட்டது. சுத்தம் பின்புலின் கருமானமும் குறைந்து விட்டது. கொள்ளு வாயும் அடித்தவருக்கு வேறு கச்சு போலாயத்தான் கொணமாடிப் பார்த்த முடியும்? தேடிவைத்த சொத்துக்கென்காம் சம்மா திருந்து சாப்பிடுகதினே? யதிர்த்துவிட்டன. கையெழுத்துக்கள் பின்பு பெயருக்கு வருதி வைத்திருந்த சிவம் பட்டுமே திருந்தது. அதை ஒருவருக்கும் மிதிக் குதமிதி விட்டாயதாயதாய்த் அதை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு மானத் துடன் வாயும் கழிக்க முடிந்தது.

பணம் திரும்பும்பொழுதுதான் சிதாவுடைய அகலரிபாதுகலாகப் பெருகுமென்று. தீப்பொழுதும் அகலரிக்குரியதும் வசன குறைந்தபடியில்.

“ஆத்தர் தரிதிராம் பிடித்த பிடிப்புத் திட்டியும் அந்த கோத்தின் காலடி அடுத்த காலத்தானோ? பித்தரத்தையப் போல் தாடத்த அலகுத் திட்டியும்! பெயர் தட்டும் தட்டியாயும், தட்டியும்! “அந்தெய்யும் பெரிய தெளி மாநிலி தோடுதலாம்.”

“தொ! எத்தனை இப்படி பெய்லாம் போடுறோம்? எத்தனை செட்ட காலம் இப்படி யாகிட்டிடுற என்ருல் நப்பொழுதுமே இப்படியே இருந்தாகிட்டிப் போடுறோம்? இப்பொழுது மெய்மென்னை, சாய்பாட்டிற்கு வழி விட்டியா?” என்று சமாதானம் கூறி குயர்ச்சிப்பான் வட்டசியி.

“ ஏதோ பிரத்தனத்திலிருந்து சரப்பாட்
உதரன் வந்த பண்டாரவாசியோடு நம்பம்

அகத்துக் கொங்கிறுபே! என் தப்பா
எழுதி வைத்த சிவத்தவதக் கொங்கிறுதானே
இவ்வளவு பெருமை யடிக் கதக் கொங்கிறுப்!
உன்னுந் தான் சாப்பாடு கிடக்கிறதென்
பதை இகத்துக் காட்டுகிறுபோ?" என்று
தொகுதர்த்தம் பேசி காடிப்பான்.

★

இதற்கு மத்தியில், கந்தலம் பிள்ளை தோடக்கு வரன் தேருவதில் ஓரணைத்தார். எத்தனையோ வரன்களைத் தட்டிக் கழித்த பிறகு, கடைசியாக அன்று காலை வந்து பார்த்த வரன் கந்தலம் பிள்ளைக்குச் சற்றுத் திருப்தியாக விருந்தது. பெண்ணின் அபிப் பிராயத்தைக் கேட்டார்.

தனதயன் கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல இயலாதவராய் அதற்கு ஒரன் தோலின் மனத்தினாய் ஒன் கிளியாய் படம் போல் தந்தை காதலனும் தோன்றி வருந்தத்.

இந்தச் சமயத்தில் அங்கே வந்த ஸ்டீவ்மி தன்னுடைய எண்களைச் சொல்லி, "என்னு! இது விஷயமாகச் சொல்லாதே கேட்டுக்கொள்? என்ன சொன்னான்?" என்று கேட்டான்.

14. என்ன சொன்னால் இவருக்கென்ன
கவியாயும்?'' என்று தன் அறையில் இருந்த
படிமே குறுகுறுத்தல் கொண்டான்
சீதா.

“அகநாடுதான் திருப்பதியிலே போக
தோண்டிதான்!” என்று அப்பா.

"என் தந்தை சொல்லுகிறேன். அதன் படி கேட்கிறோரா? என் பெயரில் இதுக்கும் சிறப்பைத் தோஷங்கூ ஐயுறிகைத்து விடுகிறேன். பேசாமல் அவனை என் தம்பிக்குச் சொடுத்த விட்டால் என்ன? சிறையச் சம்பாதிக்கிறான்; பார்ப்பதற்கும் அழகா யிருக்கிறான்.....!

யன்ன! செத்தியா இப்படிப் பேசுகிறான்!
தொண்ணாத்துக் கொண்டதற்கும் எட்டவழி
நடந்து கொண்டதற்கும் எத்தனை
வித்தியாசம்!

தன்னுடைய அறியாமைக்காக உன்னை
கொடுத்துக் குழந்தையினை, அடுத்த கணம்
தன் கணதலிட்டுத் துடிக்காமல் வந்து
வரக் கமிஷன் உடனாகவே கட்டிக்கொண்டு,
"அம்மா" என்று குழந்தை போல,

ஆம்; உண்மையிலேயே அமன் அம்மா தான், மாத்ரூத் தாய் அல்லகே அல்ல!

[illegible][illegible]

அழகிற்கும் சரியான மணியை
 அறிவிப்பதற்கும் புகழ் வாய்ந்தது
 உயர்மான தோற்றத்துடன், உயர்நிலை
 பரிசுரான திருத்தியையும் அளிப்பது ஒரு பேவர்
 ஜூபா கடிகாரம். நீண்ட உழைப்புடன் சரியான
 காலத்தைக் காட்டுவதற்கென்றே நுண்ணிய
 வேலைப்பாடுடன் கடிகாரம் தந்தகரம் சரியான
 மிகவும் குறைவு. ஆனால் கடிகாரம் தீர்
 சிறந்த பேவர் - ஜூபா கடிகாரங்கள் கிடைக்கப்
 பெற்று நீங்கள் குதூகல மடைவீர்கள்.

FAVRE-LEUBA

பேவர் - ஜூபா & கோ., லீமிடெட்
 பம்பாய் • கல்கத்தா

கிரேஸ் வெலியாஸ் ஒரு இந்திய ரோஜா
 நோட்டத்தோற்படக் கூடிய குதூக
 உணர்ச்சியை வினோலியா ஒயிட் ரோஸ்
 சோப் உபயோகத்தால் தடுக்கிறது. இச்
 சோப்பின் மிகுந்தவாசன சேழிப்பாவுள்
 டாகும் தனது மிகவும் நேர்த்தியான
 எரும்கத்தையும் ஒழுங்காக உத்தம் செய்
 கிறது—மேலும் அதன் நறுமணம் உய்
 கிடைக்க உத்தமம் மனோகா பரிமாணத்
 தைப் பரவல் செய்கிறது. உங்கள் அழ
 கை அதிகப்படுத்த இச் சோப்பைவிட
 மேன்மையானதோ, நகுதியானதோ
 வேறு கிடையாது. வினோலியா ஒயிட்
 ரோஸ் உங்கள் இடம் நிரந்தரமாக
 ரோப்பாகக் கொள்ளுங்கள்.

வினோலியா ஒயிட் ரோஸ் சோப்

இந்தச் சமயத்தில் பிரதமர் "வங்கு, வேண்டும்" என்று தம்முடைய ஆணைப்படி வங்குதரம் அவர்களுடைய பேச்சு அத்துடன் வந்தது.

● 2014 年 10 月 1 日

“காட்டை ஒரு சூயஸ்
தோண்டி. எம்ம யாழ்ப்பாணம்
தோண்டு சூயஸ் துச்சே! சரிப்
பட்டு வரவே!”

“என் இப்படி யாச்சு ?
செட்டியார் இறங்காங்கும் தா
சாது கொசுது பண்ணியவர்
இல்லையே ?”

“தகவலுத்த ஒரு சூபாய்
வாடலுக்கு வகுநிலை,
வாத்திரம் வந்தவாழ்வு மேட்

★
 மீத என் "செட்டியார்
 க்கு வெள்ளையர் சொன்
 கு!" என்ற வார்த்தை கிந்தையோடு
 கட்டித் தான் அருகாவ வேண்டாம்.
 தவிர்ப்பதும் உடனே கண்டிப்பும் புதுப்
 புகை சொல்லும்.

எப்பொழுதாவது செட்டிவாசர் கங்கை
காங்கே வரச் செவ்வாய், ஐந்தாவது
சத்திநாள் வரவேண்டுமென்று
வாழையத்தான் திருத்தும் என்பதை
நம்புகிறார்கள். அதிர்விருந்த தங்கள்
தம்பியைப்போலக் கொஞ்சம் கட்டித் தரத்
தீர்த்துக் கொடுத்தார்கள்.

[illegible]

“எனக்கு, நீங்கள் என் அன்பைத் தெரிந்து கொள்ளுங்கள்”

“*...and the people of the world*”

14 2000

⁴⁴ வரலாறு கலைகள் தாது.

“செப்பையா எங்குப் புதித இம்
யே!—என்ன தவறாது நடந்திருக்கிறீர்?”

“காங் குதனியேயே சொல்லியா? நீக்கலான அக்கருத்த அன்னாதி தக்க மான மறையன், அப்படி இப்படி சொல்லித் தை! பத்தாதிக்கககக, உன்னை சொல்லத் தன்னாது?”

"அதனால் என்ன, தங்கம்! இதற்கெல்லாம் கவலைப்படும் மனசு ஒரு குடிப்பதன் என்ன பிரிபாஜனம்? எந்தக் கொள்கையோடு, மாம வச்சவர் கட்டிடத்தின் நன்றியை வரப்பாடல் செய்தீர்!"

“ஆதாம்: அப்போதே அங்குமிங்குமிருந்தவர்கள் இங்கே எங்கே வரலாம்? ஒன்று, தானாகவே வரப்படலாம்; இங்கே, பிரதேசியருக்கு வரப்படலாம், தொழில் செய்து இப்படி வரலாம் என்பது குறிப்பாக வரலாம்”

அவர் சாதாரணமாகத் தன் மனதில்
பட்டதத்தான் சொல்லும். ஆனால்
அதில் சங்கடமே உண்டாம் !

சுருதுவது
வகுப்பில்...

①

சுருது

பத்திரவது
வகுப்பில்...

②

பத்திர

பி. ஏ.
கிளாஸில்

③

பத்திர

உத்தியோகத்தில்
சம்பளம் ரூ. 1000

④

பத்திர

இவ்வாறே சிவசுப்பிரமணியம் உண்மையாகவும்
மேலும் வேலையைச் செய்துக்கொண்டு வந்தான்
கடவுளின் உண்மையான சரிவரம் தான்
தான்."

"என்னமோ போய்! எப்படித்தான்
தான் போனதோ?" என்று தன்மேல்.

★

மேலும் சம்பளத்திற்குப் பிறகு ஒரு
சம்பளம் கொடுத்தான். செட்டியாரோ சேரில்
சம்பளம் விட்டான். தேடி உத்தரவு
கொடுத்தான்.

"அவ்வளவுதான் உத்தரவு இல்லையா, செட்டி
யார்?" என்று கேட்டான் செட்டியார்.

"நினைவு; ஆனால் பெண்ணை அழைத்து
வந்து போனதானே பயமா இருக்கு!"

"எந்தான் கட்டிவிட்டான் செட்டி
யார் செட்டியார்!"

"என்ன பண்ணா? என்ன அடிசைத்துக்
குக் கொடுத்தானோ துணை! வேறே
வழி?"

"சரிதான்!" என்று உத்தரவுகள் பூட்
டிச் செட்டியாரை உத்தரவு வைத்துக்
கொண்டான் செட்டியார்.

"செட்டியார்! உனக்கு உதவி சீதியே
தெரிபதில்லையே!" என்று ஆய்வித்தான்
செட்டியார்.

"என்?"

"என்னவு சீதியைத் தெரிவித்து அங்கு
கொண்டான் சம்பளம் கொடுத்தான், பாரு!"

"சம்பளம் கொடுத்தான்!"

"என்று போட்டிருந்தான் வாலும் உட்காரும் அப்போதான் வாலும் வாயும் இத்தனை காசா சீமம் காடவைக்கைக்குறைச் சிண்டிக்குந்தா..."

"இந்தா பாருங்க, செட்டியாரே! அவர் களுக்கு அவர்களுள் வாய்திறையே வைக்க. ஏன் காடவைக்கைக் குறைச்சா ஒங்களுக்குத்தானே வாயம்? எனக்கு..."

"ஐயோ உர சத்த வாயாடிவாய்ப் போயிட்டேடா, செக்ஸ்பா!" என்று செட்டியார் சிரித்ததுக் கொண்டே.

அந்தச் சரீரோலத்தில் அவர் அவனுக்கு காடவைத்தும்போது, ஒரு ரூபாய் உதவி வாகைய கொடுத்தார். செக்ஸ்பனுக்கு ஆச்சரியம் தாக்கவில்லை. ஆகுறதே, "எனக்கு விவரமறா வரவேண்டியது வந்தாய் போதங்க!" என்று செக்ஸ்பிக்கு கொண்டு உதவி அளிப்படியாகக் கொடுத்த ஒரு ரூபாயை அவரிடமே திருப்பிக் கொடுக்கப் போனான்.

"என்மா வலச்செக்க, செக்ஸ்பா! இந்த ரூபாயை என் உன் குறியைக்காகத்தான்

கொடுத்திருக்கிறேன். அந்தக்கு வரவேண்டாத நீயி வரக்கூடப் போன!" என்று செக்ஸ்பி செட்டியார் அங்க ரூபாயை வாங்க மறுத்த கிட்டாய்.

அந்த செக்ஸ்பன் வருக்குத் திரும்பப் போதும் தூண்டு ரூபாய் காடவைக்கை கொடுத்தது.

கிட்டே வரவாய்க்கும் தக்கம் கழுக்கப் போய் சின்ற கொங்கிருந்தான். தக்க வாகைக் காடவைக்கை கொடுத்தே.

"தூண்டி, தக்கம்! இன்னிக்கு அஞ்சு ரூபாய் கரும்பாக! என்ன திருந்தாலும் பார்த்தாரி பார்த்தாரிதான்" என்று அவரிடம் பணத்தைக் கொடுத்தான் செக்ஸ்பன்.

"என்ன திருந்தாலும் தேடுக்கு காணும் தான்!" என்று செக்ஸ்பி புன்னகை புத்தான் தக்கம்.

காழ்க்கைப் போட்டியின் வாய்வாய்வு கோவைகள் இரண்டின் பெற்றினைப் தருவதென்பதைக் காட்டு கொண்ட அந்த தூண்டி தப்பிக்கினிள் துரைத்தத்திற்குப் சின்னம் தீரமாகக் கிடைத்த சின்றது பார்த்தாரி.

1946-ம் வருஷத்துக் "கல்கி" ரீதியு கதைப் போட்டி

பரிசு ரூ. 1000

முதல் பரிசு ரூ. 500; ஐந்து பரிசுகள் ஒவ்வொன்றும் ரூ. 100

1. இத்தப் போட்டிக்கு அனுப்பும் கதைகள் தமிழ் நாட்டு மக்களின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
2. கதைகளின் தலை "கல்கி" பதிப்பு பக்கம் முதல் பக்கம் வரவேண்டும்.
3. ரூ. 50 ஆசிரியர் இரண்டு கதைகள் அனுப்பி வைக்கலாம். அதற்குமேல் அனுப்பக் கூடாது.
4. சென்ற 1945-ம் வருஷத்துப் போட்டிக்கு அனுப்பிய பரிசுப் போது கதை கதைத் திரும்பவும் அனுப்பக் கூடாது. அப்பாதி கதைகள் பரிசுக்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட மாட்டா.
5. 1946-ம் வருஷம் மே 30 வரையில் போட்டி கதைகள் "கல்கி" காரியாலயத்துக்கு வந்து ரூ. 50 கொடுக்க வாய்ப்பு உண்டாகும்.

6. எல்லாவற்றிலும் சிறந்ததென்ற பரிசு ரூ. 500 ம். அதே நாளையே முதல் கதைக்கு ஒரு மூன்று ரூ. 100 சிறந்த அறிவை வழங்கும். பரிசுப் போது கதைகள் "கல்கி" காரியாலயம் "கல்கி" வாரியாலயத்தால் சேர்த்தது.
7. பரிசுப் போது கதைகளின் சிறந்த தகுதியைக் கதைகள் சேர்த்துத் தருகின்ற கதைகள் பரிசுத் தருகின்ற கதைகள் கொண்டு வரும். ஆசிரியர் சிறந்தது கதைகள் வரவேண்டும்.
8. முதல் பரிசுப் போது சிறந்த கதைகள் சிறந்ததென்ற பரிசு ரூ. 500 ம். அதே நாளையே முதல் கதைக்கு ஒரு மூன்று ரூ. 100 சிறந்த அறிவை வழங்கும். பரிசுத் தருகின்ற கதைகள் கொண்டு வரும்.
9. இத்த போட்டி கதைகள் வரவேண்டிய கதைகள் சிறந்ததென்ற "கல்கி" ஆசிரியர் காரியாலயம்.
10. சிறந்த கதைகள் சிறந்த கதைகள் திரும்ப "கல்கி" ஆசிரியர் காரியாலயம்.

மாதிரி : "கல்கி", கிரேக்கம், சென்னை

பழைய காருக்கும்

புதிய காருக்கும்

சிறந்த டயர்

டன்பல்

பட்டே வேண்டாம்

எரி. ஆர். தாமஸ்வாமி

வீடு பொன் லாண்டுகள், பட்டுப் பூச்சிகள், தத்துக் கிளிகள், புழுக்கள், அட்டைகள் இவற்றைப் பிடித்து

அவைகளின் கால் களையும் இறக்கை களையும் பிடித்து இம்மை செய்து காட்டுவது அவன் அக்கா ஜானுவருக்குக் கொஞ்சம் கூடப்

பிடிக்கவில்லை. அவன் அம்மாவிடம் சொல்லிப் பார்த்தான்.

அம்மா உண்டித்தான். அதற்கு வாக "அம்மாவும் நீயும் உடுத்தும் பட்டு எப்படிச் செய்கிறார்கள்? பட்டுப் பூச்சிகளை வேக வைத்து நூலை எடுத்துத்தானே?" என்று கேட்பான். தன் புஸ்தகத்திலிருந்து அந்தப் பாடத்தை வாசித்துக் கூடக் காண்ப்பான்.

ஜானு பட்டுத் துணிவினையே உடுத்துவதை நிறுத்தி விட்டான்.

ஒரு நாள் சாயந்திரம் வாக மாமஸத்தில் உலாசலாயிருந்த மாம்பூயில் உட்காங்கிருந்த

அதுவரை பார்த்திராத அழகிய வர் ஊங்களைக் கொண்ட இரகுடன் கூடிய பட்டுப் பூச்சியைக் கண்டான். அதைப் பிடிக்கப்போய்க் கால் தலதிக் கீழே விழுந்து தரையில் ஊர் நிய கை எதும்பு உடைத்து ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டு போகப் பட்டான். அங்கே ஒரு மாதம் படுத்திருந்தான். ஜானு அவனை ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய்ப் பார்ப்பான்.

ஆஸ்பத்திரி யிலிருந்து வந்த பிறகு அவன் பட்டுப் பூச்சி களையும் புழுக்களையும் இம்

மைகள் செய்வதை நிறுத்தி விட்டான். பன்னி கிடுகிடுகள் மாராவது அப்படிச் செய்வதைக் கண்டால் "சீ, அதற்கு வலிக்குப்" என்று சொல்லித் தடுப்பான். இந்த அறிவு அவனுக்கு ஆஸ்பத்திரியில் கை உடைத்து விட்டது

கலியாள் துன்பப் பட்ட மெழுது வந்த தென்று ஜானு வுக்குத் தெரியும். ஆனால் அவன் வெளியில் சொல்ல வில்லை. திபாவளிக்கு அப்பா வாங்கின பட்டுப் பாவா டையை உடுக்க உறுத்த ஜானு வைய் பார்த்து வாக, "ஜே. எரி. போஸ் என்னும் விஞ்ஞானி செடிக்கும் உணர்ச்சி

திருக்கிற தென்று கண்டு பிரத்திபுக்குக் கிரூர். சீ உலகத்தில் எதற்கும் இர்ரை செய்லாமல் வாழ நூடியாத" என்று சொல்லி அவன் பிடிவாதத்தை விடச் செய்யப் பார்ப்பான்.

ஆனால் ஜானு "என் பொய்ப் பட்டுத் துணிவினை உடுத்துகிறேன். பாடு வேண்டாம்" என்பான்.

"அது பாதேசி சாமான்" என்று கூறுவான் வாக. "சரி, பட்டே வேண்டாமே" என்று பதில் கூறுவான் ஜானு

சீல்லறை வீஷயம்!

“கபஜி”

இந்த அண்ணாசாமி இருக்கிறதே, மனிதர் எமகா தகர்! எதைப்பாது சொல்லி அதையும் ஒன்றுமாகக் கடன் வாங்கிச் சொண்டு சென்று விடுவார். நான் ஏறித்தாவது திருப்பித் தருவார் என் கிறீர்களா! ஊறும்! அண்ணாசாமி யிடம் சென்ற பணமும், பாசா வசியில் போன கரும்பும் ஒன்றேதான்! இந்தக் கஷ்டத்திற்கு உண்மையைச் சொன்னி, “சாலனு கொடுக்கன்!” என்றுவது கேட்பாரா! ஐயமத்திலும் கிடையாது!

“சார், மார்க்கெட்டுக்குப் புலப்படேன். சட்டமடப் பையன் கேற்ற வைத்த சிவ்வதை அப்படியே இருக்கிறதாக்கும் என்று வந்து விட்டேன். கம்ம பேரகத்தான் தெரியுமே, உங்களுக்கு! பரகும்பிகா, இப்ப எட்டனு குதையதது உங்களிடம் கைமாற்றுக்...”

“சிவ்வதைவாக என்னிடம் இவ்வீ போலிருக்கிறதே!”

“அதனு வென்ன? பரவாரிக்கு, மீதிலை வரும்பொழுது சொண்டுவந்து தருகிறேன்.”

சரிதானென்று கம்பிக் கொடுத்தோமானும், ஆசாமி காது காசுக்கு அந்தப் பக்கம் தலையங்க காட்ட மாட்டார்.

இன்று வந்தவர் தனியாக வரவில்லை; கூடு ஒரு குழந்தையையும் கூட்டிக்

“தொடுவதில் ‘கெண்டிப் பேர்’ என்று போட்டுப் போடாருக்கிறீர்; பார்த்து விட்டு அதன்படி போவதுதானே?”

“அங்கனவு கேட்கத்தான் தான் போகும் போது போசுதட எம்மடியும் படிக்க முடியும்?”

கொண்டு வந்திருந்தார். நான் அயர்ந்து தாங்குவதைக் கண்டு திருப்பிச் சென்றார்! பாலி மனுஷர் பக்கத்தில் கிடத்த பத்திரிகையை எடுத்துப் படிக்க ஆரம்பித்து விட்டார்!

இமைகளின் இடுக்கால் மெதுவாகப் பார்த்தான். ஐயப்போ! குழந்தையா அது? மேகஜலியில் வைத்திருந்த, ‘ஸ்காலர் இங்க’ என வெவ்வுரம் கொட்டி, மெழுகிப் புத்தகங்களை வெவ்வுரம்....!

என் துக்ககொல்லாம் எங்கேயோ பறந்தது! “ஐயோ!” என்று அவறிக்கொண்டே வாய்த்த ஓடினேன். “என்ன ஸ்காலர்! எழுத்து விட்டீர்கள் போலிருக்கிறதே!” என்று அண்ணாசாமி விஷமமாக, ஒட்டையையும் சென்று அந்தக் கோட்டையின் ‘பாசார்’ என்று ஒரு அதை கொடுக்கலாமா என்று தோன்றியது. மெல்லவும் முடியாமல், விழங்கவும் முடியாமல் ‘தலு எதிரே!’ என்று புத்தகங்களை நகர்த்தி, மையை வெவ்வுரம் துடைத்து வைத்தேன்.

சாலசாமக அண்ணாசாமி, “அட்டா, கொட்டி விட்டானா? — ஏய, கத்தர்! வசட்டா, போகலாம்” என்று குழந்தையை அழைத்துக் கொண்டார். தம்செயலாக, அவன் கையைப் பார்த்தான் திருக்கிட்டு, “ஏய, எட்டனையை எங்கிடா போட்டார்? சற்றுசாழிதகக்கு முத்தி இங்கே கைவிட வைத்திருக்கிறீர்!” என்று அட்டையார். அந்த வாய்வுவும் எங்கெங்கேயோ கையைக் காண்பித்தது.

“அட்டா, சாழிதக ஆகிறதே, அவ சமாப் போகலாமே! என் ஸார், ஒரு எட்டனு இருந்தால் கொடுக்கனேன். இங்கேதான் எங்கேயாவது கிடக்கும் கொஞ்சம் தோ...” என்று இழுத்தார்.

“மனிதன் தொங்குதால் போதும்! அப்பறம் தேடி எடுத்துக் கொள்ளலாம்!” என்று கொடுத்த ஸுப்பி வைத்தேன்.

அண்ணாசாமி கொன்ற பிறகு எட்டனு வைத் தேடினான். கவ்வடை போட்டுச் சலித்துத் தேடினான்! ஊறும்; அந்த எட்டனு அஸ்படமே இவ்வீ!

காலைவேளையில்

தகவல்கள் எ.து?

மாஜகட் ஜட :- உன் மன்கடையா திருந்த
 தோண்டாள் எதிர் மூங்கலத்தல் போல
 விடுகிறேன்! நான் உன் மன்கடையின் ஒரு
 கவந்ததாயும் உயிர்னுமே!

மாத் :- திருக்காளையம், பழையகல்! அந்நீர், அந்த திருப்பந்திதோஷங்களைக் கருவாண்டித் தரவல்ல பஞ்சகம் கொடுத்திருக்கிறார்களா!
—மம், காளையம்பரந்தி.

✱

அதனால் தெரியாது!

அழகு நேரங்கள் :—அவ்வாறு, வெளியே செல்
தாய்மையே நோக்கி ! போனபோது ஒரு தாய்
நோட்டாயாகச் சென்றதுதான் : அது போனது
அந்த நேரம்தான் போய்விட்டது. இதை
விவரிக்கும் போது இவ்வளவு சொல்லிற்று?

தேவதாசைகளிடமிருந்து—அது தந்தையின்
தாயை நேருடன் இணைக்கப்பெற்றிருக்கிறது
தான். அப்படி—

உறுதி!

ஒரு கடைமீள் பின்வருமாறு ஒரு சிதரன் என்
●ட்டப் பட்டிருக்கிறது :

“தீவனம்” பதம், “தீ” எனவும் “வனம்” எனவும்
என்றும் மாற்றிப் பட்டியல் விட்டவாறும்,
இது என விரிவினையும் மேலும் ஒரு
குறியைப் “தீ” என்றும் குறிப்பிட்டுத் தீர்வு
பெற்று “தீ” என்றும் தீர்வுபெற்று வருவது
இதனால் பட்டியல் 20 இரண்டாம் பகுதி
பட்டியல்.” —என். சேனா

தஸ்ஸு பேரம்

தென்னை தரப்பது :- சரீ தங்கன்
பெட்டி உடைய ஐயாஜிதம் ஐயாஜிதம்
தென்னை தருகிறது. தங்கன் பெண்
தருகிறது என்பது தெரியுமா?

கனியகம் தரப்படி :—ஒரு சீர்த் தீவன
மாணக் கடிதக் கடிதேயுத்தல் தோட்டக்
கொடுக்கிறேன். —வி. கென்னாபு.

★

அதற்கு உதவித்து!

புதுமை அளித்தல்: - தான் இது வரையில் மிகவும்
இதன்வாயால் ஈனத்தேற்றம். அப்பொழுது தேன்
எனல் அருகத்துப் பான், பழம் குதறிவனவகல்
தான் ஆகலாம்.

இதன் பரம் காரி:—ஆதாம் ; அவனாகத்
 மெய்யாகம் எவர்க ளிருந்ருவர்? —ஆதாம்.

★

தமிழ் குடிசைகள்

தொழிலாளர்-மாத, கத்த கருத்து கோருத்
காண்பு காண்புப் பதில் நமஸ்காரம்.

உருத்த நவத்திருக்கிதையு-
—நீ, இருஷ்யாயுர்த்தி.

— ஐ, வினாவுக்கு எந்தி.

Group 10: *अष्टमः खण्डः*

“நம்முடைய சொத்துக்கள் எல்லாம் உடனடியாகக் கையாடப்பட வேண்டும்”

"அவன் விடக்கூதான், அதைப் பாகம்! கங்கமேர துறையால் கொடுத்தான்; உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொடுத்தான்!"
—இதயசாரதி.

பெரும்பாலும் உயர்நீதிமன்றம்

“அவ்வளவு வலிதான் எடுக்கலாம் இது
மாதிரி தாண்டிவிடுவதா?”

“...தான். அப்படி தான்.....மம்: நீயே
அவனை என்னை மட்டிச் சிறித்தாய்?”

— சீர்திருத்த உழைப்புத் திட்டம்.

சுவியின் மௌனப் வீரனாய்

17. 35. 9. 30 முதல் 51 :

“கதைகள் மெரு மயிதாய் உரையும்கலை மயக்கச்
செய்து தடுத்தாற்போய் சொக்கம் செய்து விடுகின்றன.
சமீபகாலப் புத்தகமே இவ்வகை சம்பவங்கள் நூல்க்
கின்றன ஐந்தாவதுகூறும் தகட்டுக் கதைகள் (Fables)
எழுதவிற சேதானாகக் கூறியதைப் பரிமாறி மருக்

பெறுதல். அதற்கு ஒரு தனிப்பட்ட சபைத் தேர்ந்தெடுத்தல்.

புத்தகம் ஒன்றை மதுகு. பிள்ளையார் குடவர், பொட்டி, குமா குமார் பாண பரங்கா, ஐக்கடிக்கொண்டி மெசுவம் சாதித்தல் பங்கா மெரு அழகாய் அளிப்பிடுகிறதே. யாகுவைய கூறிக் திருத்தலம் பங்காய் பரங்காச் சொல்லும்”
வினா ந. 1-12-0

1-12-0

தமிழ்ப்பண்ணை :: தியாகராய நகர் :: சென்னை

“உங்கள் சருமத்தை
லக்ஸ் டாய்ஸ்ட் சோப்
குளுப்பாக்கவும், அழகுடையதாகவும்
வைத்துக்கொள்ளுமிருது” என்று
சொல்கிறது!

வாஸன்பாடே

★ **விநியோகஸ்தர்கள் யிருக்கும்படி**
அஞ்சலகங்களிலிருந்து **சோப்** ! ★
LUX IN INDIA LEVER BROTHERS (INDIA) LIMITED

**உச்ச தொகை வரையில்
உங்களுக்குச் சாத்தியமானதை
எல்லாம் வாங்குங்கள்
என்று ரிஸெர்வ் பாங்க் கவர்னர் சொல்லுகிறார்.**

மாநிலத்தின் சிறந்த
வி.க.பி. இயக்குநர்
மேல்நிலைப்பள்ளி.

“**மாநிலமாகத் தேவாலயங்களைக் கொடுத்தும் கொத்த வயக்கி கிருஷ்ணம் ஒரு எளியவனாகப் பொதரத்தவனாயிட்டு, இத்தோ கவான்மெண்டரான மென்கிடப்பாபே வஜரன் தோக்கல் கொட்டி சிதேவோகிடல் சிறத்தலும் பத்திரமாவத மான பனார்கோரிப்பர் சாதனம் வேடுவந்து நின்று, பனாபயல்கெய்ய, பனாதகை மாட்டாகுப்ப போட்டு மனாபதற்கு அனா கிள் சிறத்த சாதனவாய்தும், அதனுதனம், 5000 ரூபாய் மதிப்புக்குமேல் இந்த மென்கிடேவோகிட வாய்க் வாரும அதாவதில்படுவதில்லை. இம் எல்லாம் மொயின் உங்களுவரும் சாதிவாரணதத பெண்ணம் வந்துகண் எப்பதே வன் கொல்லக் கூடாததுகோரணவாய்தும்.”**

C. D. Deschamps

புதிதாகக் கேள்வி கேள்விக்காகப் வினாக்கள்

- [illegible]

உறுது பணத்திலிருந்து 50 சதவீதம் அளவுக் கிடைக்கும்படிச் செய்துகொடுக்கவும்.

**நாஷனல் ஸேவியங்ஸ் வாங்கவும்.
ஸ்டாபிசைட்டுகள் வாங்கவும்.**

திருவிழாவில் -

எத்தனை கேலிக்கை. என்ன குதூகலம். நிராமவாசிகள் ஆவலுடன் எதிர்பார்ப்பது திருவிழாவே. வித விதமான குடை ஆபரணங்களோடு வேடிக்கை விநோதங்களைக் கண்டு களிக்கப் பலர் கூடுகின்றனர். குடை சாட்டை, குறி சொல்பவன், கூத்தாடி, ஜால வித்தைக்காரன், வாத்திய முழக்கம், பலவகைப்பட்ட சாமான்களை விற்கச் சிங்காரித்திருக்கும் கடைகள் — காட்சி

களில்தான் எத்தனை வகை.

கச்சும் குதூகலமும் கூடக் களைப்பை யுண்டு பண்ணுகிறது. களைப்பு நீங்கிக் கண் விழித்துக் காட்சிகளைக் கண்டுகளிக்க ஒரு கோப்பை குடான தேனீர் வேண்டி யதுவே. சிறு நிராமங்களிலும் தோட்ட மணங்கமழும் ப்ருக் பாண்ட் தேவிலை கிடைக்கும். எங்கள் விற்பனை வானர்கள் புத்தப் புதிய சரக்கை இடைவிடாது வழங்குகிறார்கள்.

புத்தப் புதிய
சரக்கையும்
நடைபெறும்.

ப்ருக் பாண்ட்

“இது உலகமே முதல் முறையாக”

சந்தோஷமும் திருப்தியும்

அத்த மோஷைப்
புன்னகையில் எத்
தனையோ கருத்துக்கள்
அடங்கியுள்ளன!

லாக்டோஜன்

சில சமயங்களில் குழந்தைக்கு, இயற்கையையுள்ள ஆகாரம் உதவுபடி யில்லாது போகும். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் லாக்டோஜன் சாப்பிடுவது; பிரதீயேக லாக்டோஜன் ஆகாரப் பரிணாமம்—தாய் பாலுடன் சிறிது தயிரின் சேர்க்கைக்கு அநேகமாக சமம். குழந்தை யின் ஜீரண சக்திக்கு எவ்விதக் குந்தகமும் ஏற்படாமல்—அதற்குத் "தளதள"த்த மேனி உண்டாக்கத் தேவையான புஷ்டியுள்ள ஆகாரமாபிடுவது. ஆகையால்தான் லாக்டோஜன் குழந்தைகள்—காளைடலில் நிரந்தர¹ தேகாரோக்யத்துடனும், சந்தோஷமாயும், திருப்தியாகவும் இருக்கின்றன.

உங்கள் குழந்தைக்கு தேகவுளர்ச்சி வில்லா விட்டாலும், அதிருப்தி கொண்டதாக காணப்பட்ட டாலும்—அவனுக்கு லாக்டோஜனை அளியுங்கள்!

"குழந்தைக்கு லாக்டோஜன் முதலம்"—தாய்மilk சேர்ந்த மேல்பு கவனமாக, சிறிது உட்காளுவதை; "மேல்கை" நமஸ்கரிக்க. 187-
சென்னை. சந்தோஷ மோஷைத் தளதள அது உட்காரு அதுமே 187-
சென்னை. சந்தோஷ மோஷைத் தளதள அது உட்காரு அதுமே 187-

KL-12-1

உங்கள் பற்களை 60% அதிக செம்மையாகத்
துலக்குகிறது!

விஷத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட பற்களைச் செம்மையாக்குகிறது

ஒரு வருட உத்தரவாதமுடையது

இப்பொழுது கிடைக்கும்

மிகுதங்களின் மயிரே கிடையாது!

Dr. West's
Miracle Toothpaste

Dr. West's
TOOTH
PASTE

முகவரி:
மன். டி. வெஸ்ட் & சோ
(இந்தியா) லிமிடெட்
பம். 245 — சென்னை
கா. 245 — மதுரை

டாக்டர் வெஸ்ட்ஸ்
தே பிரஷனும் தே பேஸ்டும்

Copyright

Dr. West's

P. W. 6281

கல்கி

ALKI ஜூன் 16, 1946 4 அணு

இந்த

நயகை

கூறுகிறார்

"என்றோயோ வெங்கு அழகுடன், புத்தி சாதுர்யமும் வேண்டும். நான் பிரதிபலித்த மூன்று சாப்பாட்டிற்குப் பிறகு 'பிஸ்மக்' 'BISMAG' உட்கொண்டு அதிர்வை நீதிக்கு அறிஞர்யான கவிப்பை நீக்கிக் கொள்கிறேன்."

அதிர்வை சம்பந்தமான உபாபாதகங்கு குணமாக்கும் இந்த சிங்கித சிவாசனி வர்த்திதமுள்ள அழகப்படி புலிப்பை சமனப்படுத்தி, எல்லாவற்றினாலும் தீர்வைக் கொள்கிறதில் மின்னங்குகியும் அதிர்ந்து விடுகிறது. உங்களுக்கு அநுகாதமாயுள்ள விஷயங்களிடம் இன்றே 'பிஸ்மக்' (ஸ்பாக்ஸெட்டி மக்ஸிஷியா) பெஸ்டர் அகிந்து பிழிவாகக் கொளுங்கல்.

'ஸ்பாக்ஸெட்டி' மக்ஸிஷியா

REGISTERED TRADE MARK

பிஸ்மக் லிமிடெட்

பாஸ்பட்டி சேரு, மண்டல், N. 16.

இருமலா? அந்த முனையிலேயே கிண்பு போட்டு

கொளறுகளைத் தவிர்ப்பதற்கு

மாரி மாரி வரும் இருமலினிந்து சிங்கிதம் சிவர்த்தி பெற, பெருநிலை கர்ப் ஸீரர் உட்கொள்ளுங்கள். அது நோயைக் குறைத்தபே தாக்குகிறது. கவனாக் குழாய்க்கி அத்தப்படுத்துகிறது. கவனாக் குழாய்க்கி கட்டிக் கிடக்கும் சரிவை வெளியேற்ற உதவியு மளிக்கிறது.

கக்குவான் இருமல், ஐயுதோவும் இன்பிஸுமல்லா, மாரிச்சினை - அகிய போய்க் குழாய்க்கி பாயன் பாத் தக்கது.

அழகியது, தாதுகைய துடிக்காதது, துடிக்காதது, பெருநிலை வாய்க்குங்கள்

வெக்ஸின் கப் ஸீரர்

1 அடி, 2 1/2 அடி, 4 அடி, 6 அடி

ஸீன்ஸிடெக் (இத்தியா)லி

12, கி.மீ.டெட் சேரு, மண்டல், N. 16.

மார்ச் 7, 1950, 12, 1950, 12, 1950, 12, 1950

12, 1950, 12, 1950, 12, 1950, 12, 1950

12, 1950, 12, 1950, 12, 1950, 12, 1950

12, 1950, 12, 1950, 12, 1950, 12, 1950

SUNSHINE

சூர்யோ

விவரம்

கிளாக்கேஸா

இந்தியாவின் உயர்ந்த பிழைப்புகள் :
எச். ஜே. பாண்டர் & கோ., லிட்.
மும்பை - கல்கத்தா - மதராஸ் - ஹவுர

முழந்தைகளை
புஷ்டியாக
வளர்க்கிறது

முழந்தைகள் பராமரிப்பைப் பற்றிய சிறிய புத்தகம் 4 அணுவிற்கு வடாம்புகை அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். உங்கள் பெயரையும் விலாசத்தையும் எச். ஜே. பாண்டர் & கோ., லிட்., த. மே. 202, மும்பை என்ற விவரத்திற்கு அனுப்புகள்.

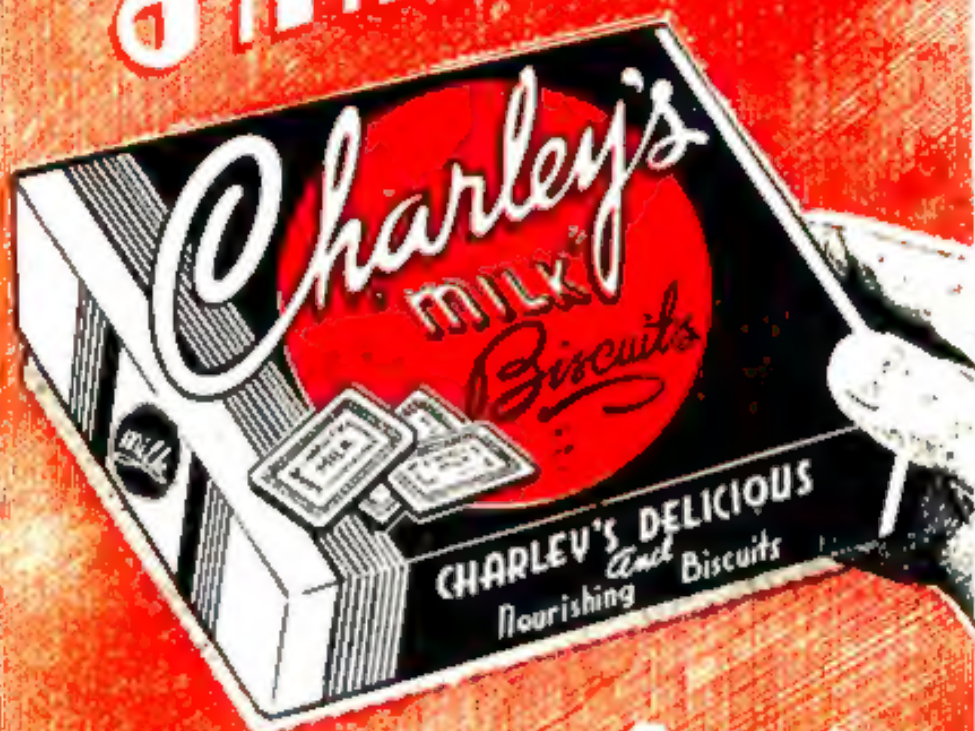
பருத்தி தால்களுக்குப் பிரதான ஸ்தாபனம்
மதுரை மில்ஸ் கம்பெனி லிமிடெட்
மதுரை - தாத்துக்குடி - அம்பாசமுத்திரம்
5,00,000 துத்தம் உதிகள்.   துப்பர் 80 கை துத்தம்

எங்கெடைய சிவோஷாசன ஐக்கம்: ஒத்தத தால், இரட்டை தால், பனியல்
செய்க்கேற்ற கோள் தால், மில் செய்க்கேற்ற சேல் தால், முதுக்கேற்ற தால்,
துத்தம் சயின் செய்க்க: கைத்தறி, இயந்திரத் தறி, பின்னல் தறிக்கு
யெண்டிய கால்கள் தால்கள், இயந்திர செய்க்கேற்ற வர்ப்பு தால்கள்
கைத்த யெப்பிள், கைவால் முதுகிலகைக்குக் கேற்ற மடக்கு இரட்டை
தால்கள், மற்றும் பின்னல் இயந்திர செய்க்கேற்ற மிகுதுவான சின்ன தால்கள்
எங்கள் எகிப்திய பருத்தி தால்கள் இறக்குமதியாகும் துக்கைப்போல்
எல்லா வகையிலும் சீர்த்தி பெற்றவை. கால்கள் துற்பகைத் தவிர செய்க
தில்லி ஐக்கிய மாகாண சர்க்கார் தங்கள் அறக்கையில் இந்தியாவே துற்கப்
படும் தால்களில் எங்கள் தால்கள் மிகுதத் தன்மைக்கும் சின்னத்திற்கும்
சேர்த்திக்கும், அழுத்தத்திற்கும் மிகச் சிறந்ததை யென்றும், எல்லா
செய்க்கத் தொழிலாளர்களும் விரும்புகாதவையும் உறுதிசெய்க்க.

மாளேஜர்கள் : ஏ. & எப். ஹார்வி லிமிடெட்

சார்லீஸ்

அரசியல்
பாட்டுகள் நுகர்ச்சி
கட்டுப்பாடு
செய்தல்

மில்க் பிஸ்கட்ஸ்

CHARLEY & CO., USILAMPATTI.